

Artiklar om kärnvapen relaterade till Sverige.

Innehåll - studiematerial-2019.

1. Olof Palme International center 2018-12-27
Starkt stöd för att Sverige undertecknar kärnvapenförbudet.
<https://www.palmecenter.se/article/starkt-stod-for-att-sverige-undertecknar-karnvapenforbudet/>
2. Fredsam Göteborg-Flygblad, 2018
Ett kärnvapenfritt Sverige - vad vill politikerna?
https://fredsam.weebly.com/uploads/2/6/1/1/26114325/flygblad_karnvapenfritt_sverige_23_aug_18_-_kff.pdf
3. Fredsam Göteborg 2018
Ett kärnvapenfritt Sverige- vad vill politikerna?
<https://www.laraforfred.se/wp-content/uploads/2018/08/Ett-karnvapenfritt-Sverige.pdf>
4. Nej till Nato Sifo undersökning 2016.
Artikel 1A1 Majoritet av den svenska opinionen är mot värdlandsavtal med NATO!
<http://red.nejtillnato.se/wpcontent/uploads/2016/02/Artikel-1A1-Majoritet-av-den-svenska-opinionen-%C3%A4r-mot-v%C3%A4rdlandsavtal-med-Nato.pdf>
5. Aftonbladet, 2016-01-18
Kärnvapen kan placeras i Sverige
<https://www.aftonbladet.se/kultur/a/Mga41K/karnvapen-kan-placeras-i-sverige>
6. Sydöstran, 2018-01-18
Propagandalögner om Georgien och Krim
<http://www.sydostran.se/insandare/propagandalogner-om-georgien-och-krim/>
7. Jinge.se, 2016-01-20.
Ger värdlandsavtalet NATO möjlighet att placera kärnvapen i Sverige!?
<http://jinge.se/mediekritik/varldlandsavtalet-ger-faktiskt-nato-mojlighet-att-placera-karnvapen-i-sverige.htm>
8. SVT 2016-02-09
Hultqvist (S) avfärdar kärnvapenoro.
<https://www.svt.se/nyheter/inrikes/hultqvist-s-avfardar-karnvapenoro>

9. SVT 2018-02-03
FOI:s expert om USA:s nya kärnvapenpolicy: "Kan omfatta Sverige"
<https://www.svt.se/nyheter/inrikes/foi-s-expert-om-usa-s-karnvapenpolicy-kan-omfatta-sverige>
10. Dagens Nyheter, 2019-06-28
"Skadligt att rubba Sveriges strategiska försvarssamarbeten"
<https://www.dn.se/debatt/skadligt-att-rubba-sveriges-strategiska-forsvarssamarbeten/>
11. Sveriges Radio, 2019-07-12
Sverige skriver inte under kärnvapenavtalet.
<https://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=7262238>
12. **Expressen** 2019-07-12
Nobelvinnarens kritik mot Wallström: "Farligt"
<https://www.expressen.se/nyheter/uppgifter-sverige-skriver-inte-pa-fns-karnvapenforbud/>
13. Aftonbladet 2019-07-16.
Skandal, regeringen– säg nej till kärnvapen.
<https://www.aftonbladet.se/debatt/a/MRmR7r/skandal-regeringen--sag-nej-till-karnvapen>
14. **Aftonbladet**, 2019-07-17
Ohederligt att jämföra oss med Donald Trump
<https://www.aftonbladet.se/debatt/a/oPeWAB/ohederligt-att-jamfora-oss-med-donald-trump>
15. **Aftonbladet** 2019-07-19.
Förbud kärnvapen – annars elimineras vi
<https://www.aftonbladet.se/debatt/a/6jy4wz/forbud-karnvapen--annars-elimineras-vi>
16. Dagens Nyheter 2019-08-05
"Sverige måste skriva under avtalet mot kärnvapen"
<https://www.dn.se/debatt/sverige-maste-skriva-under-avtalet-mot-karnvapen/>
17. Svenska Dagbladet 2019-07-23
"På vems mandat agerar Peter Hultqvist?"
<https://www.svd.se/pa-vems-mandat-agerar-peter-hultqvist>
18. Dagens Nyheter 2019-05-04
Remissvar visar att Sverige nu accepterar kärnvapen.
<https://www.dn.se/debatt/remissvar-visar-att-sverige-nu-accepterar-karnvapen/>

19. Dagens Nyheter 2019-05-07 [Repliker](#)
"Sverige agerar för nedrustning och icke-spridning av kärnvapen"
<https://www.dn.se/debatt/repliker/sverige-agerar-for-nedrustning-och-icke-spridning-av-karnvapen/>
20. Dagens Nyheter 2019-05-13. [Repliker](#)
"Vi välkomnar försvarsministerns klarlägganden"
<https://www.dn.se/debatt/repliker/vi-valkomnar-forsvarsministerns-klarlagganden/>
21. Dagens Nyheter 2016-05-02
Stifta lag om förbud att föra in kärnvapen i Sverige.
<https://www.dn.se/debatt/stifta-lag-om-forbud-att-fora-in-karnvapen-i-sverige/>
22. Riksdagen Motion 2017/18:2960 av Valter Mutt m.fl. (MP)
Uppsägning av värdlandsavtal med Nato och lagstiftning mot kärnvapen.
https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/motion/uppsagning-av-varldandsavtal-med-nato-och_H5022960
av Valter Mutt m.fl. (MP)
[Uppsägning av värdlandsavtal med Nato och lagstiftning mot kärnvapen \(docx, 57 kB\)](#) [Uppsägning av värdlandsavtal med Nato och lagstiftning mot kärnvapen \(pdf, 75 kB\)](#)
23. Alliansfrihet.se
USA:s nya potentiella slagfält – Sverige
<https://www.alliansfriheten.se/usas-nya-potentiella-slagfalt-sverige/>
24. Nya Kulturen, 2016-10-03 S. Sommelius.
Nato planerar för storkrig mot Ryssland
http://www.nyakultursoren.se/wp-content/uploads/2016/10/09-16_03_528854424_-a1360.jpg
25. Västerbottens Kuriren, 2017-06-02
Uppenbar risk att Ryssland provoceras till krig i Europa
<https://www.vk.se/2017-06-02/uppenbar-risk-att-ryssland-provoceras-till-krig-i-europa>
26. Anthropocene 2017-10-22
Vilket är det största säkerhetspolitiska hotet mot Sverige?
<https://anthropocene.live/2017/10/22/vilket-ar-det-storsta-sakerhetspolitiska-hotet-mot-sverige/>
27. Wordpress, Jan Milld, 2014-09-23
[Kärnvapenfritt Sverige?](#)

28. Regeringskansliet, Promemoria 2019-05-14, UD2019/00979/NIS
Utrikesdepartementet, Enheten för nedrustning och icke-spridning
**Synpunkter från andra organisationer på utredningen av
konsekvenserna av ett svenskt tillträde till konventionen om förbud
mot kärnvapen**
<https://outlook.live.com/mail/deeplink?version=2019081203.18&popoutv2=1>

Starkt stöd för att Sverige undertecknar kärnvapenförbudet.

<https://www.palmecenter.se/article/starkt-stod-for-att-sverige-undertecknar-karnvapenforbudet/>

Kampen mot kärnvapen går framåt i världen. Schweiz parlament röstade under december för att landet ska skriva under avtalet om ett globalt kärnvapenförbud. I Sverige vill 85 procent av befolkningen att våra politiker går samma väg.

Enligt en undersökning som Palmecentret nyligen låtit Sifo göra anser 85 procent av svenskarna att Sverige ska skriva under konventionen om ett kärnvapenförbud. Konventionen röstades igenom i FN under sommaren 2017. Som en konsekvens av det fick ICAN, den globala kampanjen mot kärnvapen, Nobels fredspris förra året. Palmecentret är en av medlemmarna i ICAN.

Bland samtliga riksdagspartiers sympatisörer finns en klar majoritet för ett kärnvapenförbud. Det betyder att de borgerliga partierna inte alls går i takt med sina väljare. Partierna i Alliansen har redan sagt nej till ett svenskt undertecknande, utan att invänta den utredning som pågår kring vilka konsekvenser ett undertecknande kan få. Till exempel säger hela 93 procent av Centerpartiets sympatisörer att de vill att Sverige ska skriva under avtalet om ett kärnvapenförbud.

Opinionen för att Sverige ska ställa sig bakom kärnvapenförbudet är starkast bland kvinnorna. Bland kvinnor i åldrarna 15–29 år vill 94 procent se att Sverige skriver under. Regionalt har kärnvapenförbudet sina starkaste förespråkare i Malmöområdet, 93 procent, och Göteborgsområdet med 91 procent.

År 2019 måste bli året då Sverige tar nästa steg mot en värld fri från kärnvapen. Det är budskapet i en debattartikel i Svenska Dagbladet som Palmecentret skriver tillsammans med SSU, S-kvinnor, Socialdemokrater för tro och solidaritet, S-studenter, HBT-Socialdemokrater och Unga Örnar.

Den utredning som regeringen tillsatt för att utreda konsekvenserna av att Sverige undertecknar konventionen om förbud mot kärnvapen ska vara klar senast 21 januari. En skuggutredning gjord av Läkare mot Kärnvapen och Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet slår fast att det inte finns några hinder för Sverige att skriva under konventionen.

Palmeacentret gjorde även 2017 en Sifo-undersökning om kärnvapenförbudet. Den undersökningen visade på samma starka folkopinion för att Sverige ska skriva på för ett förbud.

Läs mer:

[Debattartikeln](#) i Svenska Dagbladet

Sifoundersökningen i sin helhet finns [här](#)

Mer fakta finns hos [ICAN](#)

Vill du bidra till att Palmeacentret kan fortsätta arbetet för att Sverige ska skriva på kärnvapenförbudet? Ge en gåva eller bli månadsgivare [här](#)

Publiceringsdatum: 2018-12-27

Ett kärnvapenfritt Sverige - vad vill politikerna?

https://fredsam.weebly.com/uploads/2/6/1/1/26114325/flygblad_karnvapenfritt_sverige_23_aug_18_-_kff.pdf

Fredsam Göteborg – ett nätverk för fredsorganisationer – driver en kampanj för ett kärnvapenfritt Sverige. Vi ställde fem frågor till riksdagspartierna och sedan jämförde vi hur de röstade i riksdagen.

Resultatet presenteras nedan.

Frågorna

1. Förbud av kärnvapen genom FN-konvention från juli 2017?
2. Lag om förbud mot kärnvapen på svensk mark?
3. Kärnvapenfri zon i Norden?
4. Kärnvapenfri zon i Arktis?
5. Mot Nato och dess kärnvapenstrategi?

Svaren

1	Nej	Nej	Ja	Nej	Nej	Nej	Nej	Nej	Ja
2	Nej	Nej	Ja	Nej	Nej	Nej	Nej	Nej	Ja
3	Nej	Nej	Ja	Nej	Nej	Nej	Nej	Nej	Ja
4	Nej	Nej	Ja	Nej	Nej	Nej	Nej	Nej	Ja
5	Ja	Ja	Ja	Nej	Nej	Nej	Nej	Ja	Ja
	S	Mp	V	M	C	L	Kd	SD	Fi

Socialdemokraterna svarade att det inte går att svara ja eller nej på våra frågor men i riksdagen röstade de nej. Miljöpartiet röstade ja på våra frågor men nej i riksdagen. Moderaterna och Liberalerna svarade inte på våra frågor, varför svaren ovan bygger på hur de röstade i riksdagen.

Kärnvapen – ett hot mot mänskligheten

Den viktigaste fredsfrågan av alla är förbud mot kärnvapen. Nu finns ett förslag om förbud som röstades fram i FN:s generalförsamling i juli 2017 av 122 länder inklusive Sverige. Avtalet ska nu ratificeras av minst 50 stater för att träda i kraft. Sverige har efter påtryckningar från USA inte gjort detta. Vi anser att Sverige ska ratificera avtalet. Sverige deltar alltmer i militära övningar tillsammans med kärnvapenstater inom Nato. Därför är det angeläget att vi får en lag som förbjuder kärnvapen på svenskt territorium.

Kärnvapenfria zoner är en manifestation på vägen mot en kärnvapenfri värld. 119 stater plus andra territorier med tillsammans 1,9 miljarder invånare ingår i kärnvapenfria zoner. Norden borde självklart deklarerar sig som en kärnvapenfri zon liksom Arktis.

De borgerliga partierna driver frågan om svenskt Nato-medlemskap. Nato har en kärnvapendoktrin – medlemsländerna ska försvaras av en mix av konventionella vapen och kärnvapen.

Vilken rätt har kärnvapenstater att fortsätta att utveckla sina vapen med argumentet att det är för deras säkerhet, men samtidigt kräva att andra stater inte ska ha samma rätt? Natos strategi hotar hela mänskligheten.

Endast Vänsterpartiet har i riksdagen röstat för att underteckna FN:s kärnvapenförbud.

Detta trots att svenska folket stödjer kärnvapenförbudet (Palmecentrets SIFO-undersökning okt. 2017). 94% av de rödgröna väljarna och 80% av de borgerliga väljarna (87% inom Centerpartiet och 82% inom Liberalerna) har uttryckt detta. Varför är partierna emot när väljarna i alla partier är för!

För en kärnvapenfri värld! 2018

www.fredsam.se info@fredsam.se

Ett kärnvapenfritt Sverige- vad vill politikerna.

<https://www.laraforfred.se/wp-content/uploads/2018/08/Ett-kärnvapenfritt-Sverige.pdf>

Valda delar av texten

Riksdagens behandling av kärnvapenfrågan

I april 2018 behandlade riksdagen ett betänkande om säkerhetspolitik med cirka 230 yrkande i motioner som lämnats in under allmänna motionstiden under mandatperioden 2014 –2018 (2017/18:UU11). Alla yrkandena avslogs. Socialdemokraterna och Miljöpartiet yrkade inte bifall till motioner från egna ledamöter. De andra partierna reserverade sig till förmån för sina motioner. Fyra av våra fem frågor behandlades. Motionerna avslogs.

Nedan följer riksdagens motiveringar för avslagen.

Lag om förbud mot kärnvapen på svensk mark.

Riksdagen framhåller att "Kärnvapen får inte placeras på svenskt territorium. Detta har Sverige i decennier tydligt markerat för omvärlden. Den svenska positionen att inte köpa kärnvapen och att inte tillåta att sådana vapen placeras på svenskt territorium eller medförs av gästande utländska stridskrafter vid besök, har förmedlats på ett otvetydigt sätt i olika sammanhang och forum, t.ex. genom tal i FN:s generalförsamling. En gästande stat är folkrättsligt förpliktad att följa de villkor som Sverige uppställer för besöket. Detta följer bl.a. av den folkrättsliga suveränitetsprincipen."

Hur ska vi tolka politikernas svar?

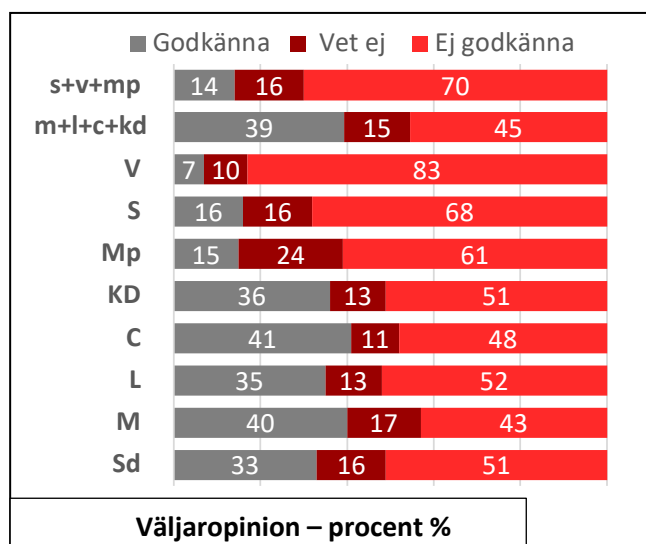
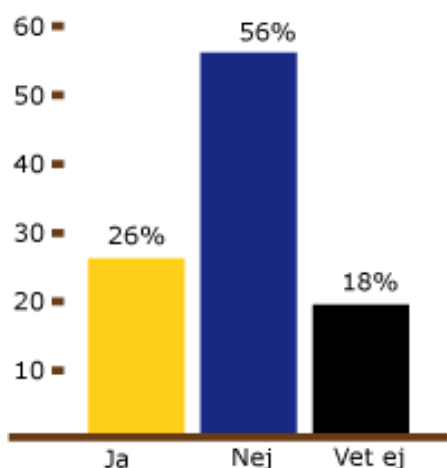
Riksdagen framhåller att Sverige sedan lång tid t ex i FN hävdat att vi inte tillåter kärnvapen på svensk mark. Men sådana uttalanden är inte juridiskt bindande. Det är där-för vi behöver en lag i likhet med Finland. Riksdagen påtalar att värdlandsavtalet är avhängigt av nationell lag och bindande internationella åtaganden. Problemet är att uttalande i FN inte är bindande. Det finns således inga garantier för att värdlandsavtalet innebär att inga kärnvapen kan införas på svenskt territorium. Tvärtom står det i avtalet att det bygger på Natos doktrin och Nato har en kärnvapendoktrin.

Vidare framförs att "Värdlandsavtalet träder i kraft när Sverige fattar ett beslut om att inbjuda Natoländer eller Natostaber att bedriva verksamhet på svensk territorium. Sverige har även i fortsättning kontroll över omfattningen och arten av denna verksamhet. Svensk nationell lag och bindande internationella åtaganden har företräde framför samförståndsavtalets bestämmelser."

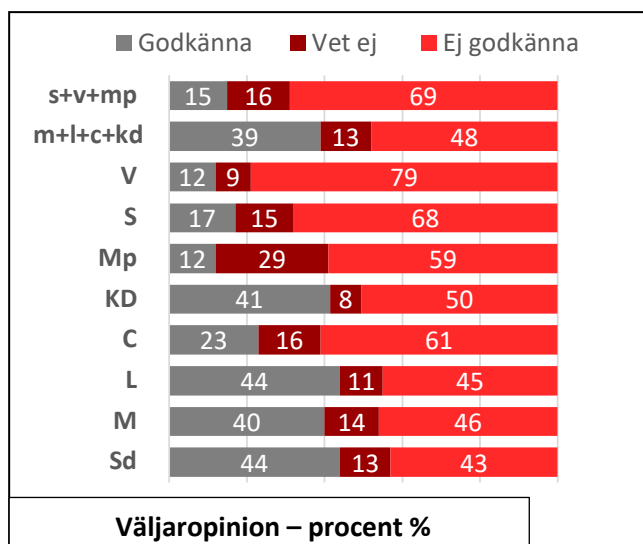
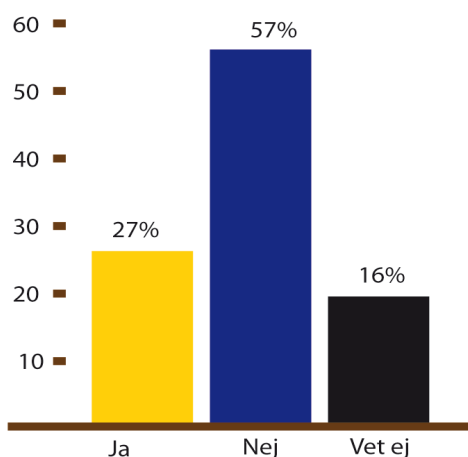
Vänsterpartiet yrkade att "Sverige ska införa ett förbud mot införande och transitering av kärnvapen".

Sifos opinionsundersökning om vördlandsavtalet med Nato 15-18 Februari 2016.

Majoritet av den svenska opinionen är mot vördlandsavtal med NATO!

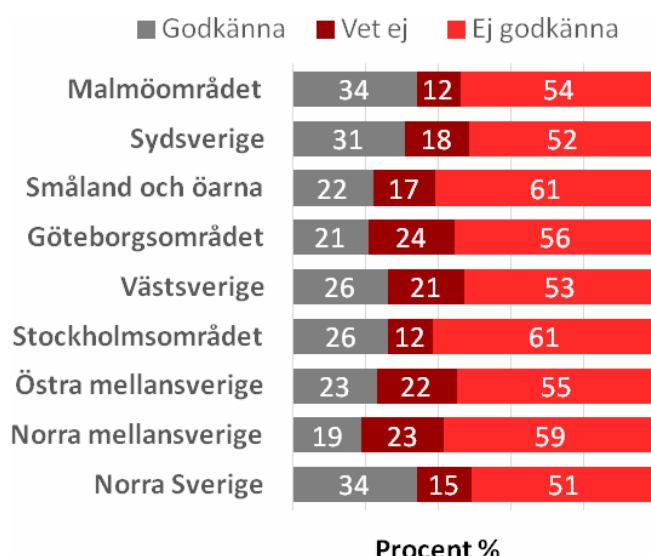

Tycker du att Riksdagen skall godkänna Sveriges vördlandsavtal med Nato som bland annat betyder, att om Sverige beslutar sig att bjuda in Nato, kan det resultera i att Nato baser och trupper stationeras i Sverige och att Nato kan göra anfall mot tredje land med vapen som inte utesluter kärnvapen?

Tycker du att Riksdagen skall godkänna Sveriges Vördlandsavtalet med Nato, om kraftigt utökat militärt samarbete med Nato, ifall det resulterar i förlust av Sveriges alliansfrihet och neutralitet?

I samtliga Sveriges landområden och storstäder säger Svenska folket Nej till värdlandsavtalet med Nato.

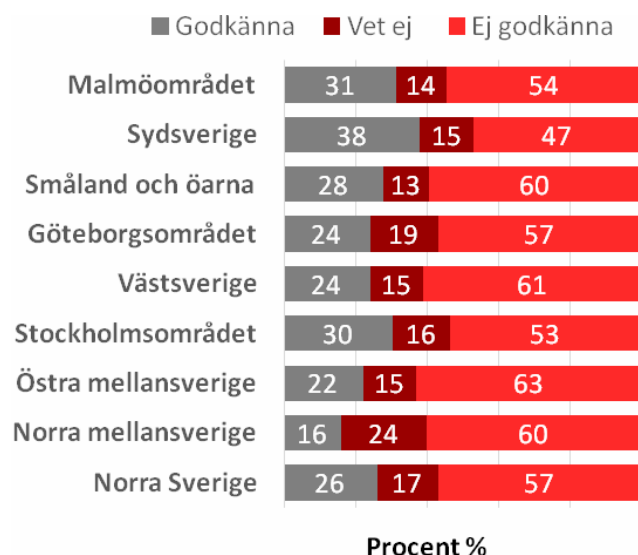
Kommentar:

I hela Sverige klart nej till Världlandsavtalet.

Nej till Nato baser och trupper stationerade i Sverige.

Nej till att Nato kan göra anfall mot tredje land med vapen som inte utesluter kärnvapen.

Fråga 2. Tycker du att Riksdagen skall godkänna Sveriges värdlandsavtal med Nato som bland annat betyder, att om Sverige beslutar sig att bjuda in Nato, kan det resultera i att Nato baser och trupper stationeras i Sverige och att Nato kan göra anfall mot tredje land med vapen som inte utesluter kärnvapen?

Kommentar

I hela Sverige klart nej till Världlandsavtalet.

Nej till kraftigt utökat militärt samarbete med Nato ifall det resulterar i förlust av Sveriges alliansfrihet och neutralitet.

Fråga 3. Tycker du att Riksdagen skall godkänna Sveriges Världlandsavtal med Nato, om kraftigt utökat militärt samarbete med Nato, ifall det resulterar i förlust av Sveriges alliansfrihet och neutralitet?

I hela Sverige säger svenska folket Nej till Nato baser och trupper på svensk mark som kan göra anfall mot tredje land med vapen som ej utesluter kärnvapen.

I hela Sverige säger svenska folket Nej till kraftigt utökat militärt samarbete med Nato ifalldet resulterar i förlust av Sveriges alliansfrihet och neutralitet.

Kärnvapen kan placeras i Sverige

<https://www.aftonbladet.se/kultur/a/Mga41K/karnvapen-kan-placeras-i-sverige>

Detta är en kulturartikel som är en del av Aftonbladets opinionsjournalistik.

KULTUR mån 18 jan 2016

Pierre Schori och Maj Britt Theorin om värdlandsavtalet med **Nato**

En intensiv debatt om det så kallade värdlandsavtalet med Nato pågår runt om i landet. Den speglar en öppenhet som alla tjänar på. Under många möten i hela Sverige har vi och andra mött en växande oro och många frågor från tusentals människor: Vart är Sverige på väg? Vart leder dessa allt närmre kopplingar till Nato? Vad innehåller egentligen värdlandsavtalet?

Värdlandsavtalet har förhandsundertecknats av Sveriges överbefälhavare och Natos Europabefälhavare men ska godkännas av riksdagen under våren. Frågorna kring det uppstår eftersom texten ger utrymme för olika tolkningar och samtidigt saknar ett övergripande helhetsperspektiv som tar hänsyn till den militära alliansfriheten, till de säkerhetspolitiska konsekvenserna för Sverige och vårt närområde och till kärnvapenaspekten. Det finns inget undantag i avtalet mot att placera ut eller transportera kärnvapen i Sverige.

Det ska villigt erkännas att avtalet inte är lätt att granska men som alltid döljer sig djävulen i detaljerna. Så här står det i tre paragrafer, som skulle kunna öppna för möjligheten att Nato inför kärnvapen i Sverige med stöd av avtalet i en krissituation:

1.2 Natos militära aktiviteter ... inklusive ... på en strategisk nivå som behövs för att vinna målet för varje strid eller fälttåg.

2.1. Syftet med denna överenskommelse är att etablera politik och tillvägagångssätt - för eller i värdlandet - under Natos militära aktiviteter.

3.3. Denna överenskommelse är avsedd att vara i överensstämmelse med Natos doktrin och politik och erbjuder ett paraplyarrangemang och struktur för värdlandsstöd.

Kärnvapen är en integrerad del av Natos doktrin och strategi och de ingår också i Natos militära aktiviteter, som vi i värdlandsavtalet därmed förbinder oss att delta i.

Vi ser det som positivt att försvarsminister **Peter Hultqvist** klargjort att några kärnvapen inte ska placeras på svensk mark och inte heller Nato-baser. Då är det desto viktigare att regeringen i sin proposition slår fast hur värdlandsavtalet inte får tolkas, det vill säga: att kärnvapen under inga omständigheter får placeeras på svensk mark och att avtalets skrivningar om baseringsområden inte kan avse Nato-baser på svensk mark.

Formuleringen "kunna ge och ta emot militärt stöd från Nato vid kris eller krig i Sverige eller närområdet" är visserligen ensidigt svensk och inte bindande men väldigt nära artikel 5 i själva Nato-avtalet. Det får till exempel inte innebära att Nato automatiskt har rätt att placera trupp på svensk mark vid en eventuell kris i Baltikum, något som Nato-förespråkare ser som ett huvudskäl för att gå in i Nato.

Det räcker tyvärr inte med att inget kommer att ske om inte Sverige inbjuder Nato eller muntliga avsiktsförklaringar vid sidan om det skriftliga avtalet. Vem vet vad som skulle kunna ske vid en kris i Baltikum med en borgerlig regering i Sverige där alla partier är för Nato och med en president i Natos ledande makt typ **George W Bush** eller **Donald Trump**, som trycker på för att värdlandsavtalets paragraf om möjlig Nato-bas i Sverige ska implementeras?

I den proposition som regeringen förbereder måste det alltså fastslås att kärnvapen inte får placeras på svensk mark. Dessutom borde vår alliansfria och säkerhetspolitiska position tydliggöras. Den svenska linjen skulle behöva formuleras så här:

Sverige kommer aldrig att ge tillstånd för någon utomstående makt att använda landets territorium och resurser för fientliga eller hotfulla handlingar riktade mot andra länder, ej heller tillåta införandet av kärnvapen eller andra massförstörelsevapen.

Det är en förtroendeskapande och konsekvent deklaration som en överväldigande folkmajoritet stöder och som skulle skapa klarhet i omvärlden.

Pierre Schori

Initiativtagare till Nato-utredningen

Maj Britt Theorin

Nedrustningsambassadör i UD 1982–1991

Sydöstran, 2018-01-18

Ref 6

Propagandalögner om Georgien och Krim

<http://www.sydostran.se/insandare/propagandalogner-om-georgien-och-krim/>

De frysta relationerna med Ryssland bygger främst på två propagandalögner. Den ena är att Ryssland angrep Georgien 2008, den andra att Ryssland ockuperat Krim 2014. De upprepas på ledarsidor och av politiker, inte minst under den i skrivande stund pågående konferensen Folk och försvar.

De används som exempel på rysk aggression i skrämselpropagandan för att föra in oss i krigsalliansen Nato. Först Georgien. EU:s utredningsteam ledd av Heidi Tavliavini fastslog: "De öppna fientligheterna började med en storskalig georgisk militär operation mot Tskhinvali natten mellan 7 och 8 augusti 2008. Operationerna startade med en massiv georgisk artilleriattack."

Nära 2000 osseter dödades och huvudstaden Tskhinvalis centrum ödelades. En tredjedel av Sydossetiens invånare tvingades fly. Bland de som angreps var de ryska fredsbevarare som med FN:s godkännande fanns i provinsen. Ryssland togs på sängen men efter mobilisering slogs angreppet tillbaka. Sedan drog Ryssland tillbaka trupperna helt i enlighet med folkrätten.

Den som beordrade angreppskriget var dåvarande president Michail Saakasjvili, en av Nato omhuldad krigsförbrytare som sedan flera år är efterlyst av georgiska myndigheter för korruption. Putin sa i offentliggjorda samtal med Oliver Stone: "Saakasjvili meddelade offentligt att han beordrat sina trupper att starta operationen... När media sedan anklagade Ryssland för attacken trodde jag inte mina öron."

Påståendet att Ryssland ockuperat Krim är kontrafaktiskt. Ryssland skickade inga förband till halvön och inga skott avlossades när befolkningen i en av internationella observatörer bevakad folkomröstning med mycket stor majoritet beslutade att söka återförening med Ryssland. USA och EU anklagade Ryssland för folkrättsbrott trots att första paragrafen i FN-stadgan (punkt 2) erkänner alla folks rätt till nationellt självbestämmande.

Återföreningen av Krim åberopades som skäl för USA:s och EU:s utökade sanktioner mot Ryssland. Västmedia teg om bakgrunden till denna Krims fredliga återförening med Ryssland. Den provocerades fram av den författningsvidriga statskuppen i Kiev 22 februari 2014, genomförd av beväpnade väststödda fascister med russofob agenda. De kallades förskönande för "nationalister" trots att de inte själva stack under stol med att de är fascister.

Den hos oss dominerande retoriken om Georgien och Krim skulle på nyspråk kunna kallas "alternativa fakta". Undertryckandet av information om statskuppen i Ukraina skulle kunna användas som exempel på "falska nyheter" genom utelämnande av fakta. Bättre att kalla det lögnpropaganda. Som inte blir ett uns sannare för att den oupphörligt upprepas av etablerade media och politiker.

Ulf Bjerén Karlskrona

Ger världlandsavtalet NATO möjlighet att placera kärnvapen i Sverige!?

<http://jinge.se/mediekritik/varldlandsavtalet-ger-faktiskt-nato-mojlighet-att-placera-karnvapen-i-sverige.htm>

by Anders • 20 januari, 2016

Nu är världlandsavtalet verkligen på tapeten igen genom en artikel av riksdagsman Stig Henriksson (v) i ETC. <http://www.etc.se/debatt/forsvarsministern-avfardar-befogad-kritik> Stig Henriksson skriver (något avkortat av mig) bl.a. att "Försvarsminister Peter Hultqvist (S) har gjort våldsamma utfall mot kritiker av världlandsavtalet som han anser är skyldiga till "en systematisk spridning av lögn". Kritiker omnämns i ordval och tonläge som om de vore landsförrädare och Putinagenter. Särskilt angrips de som kritiserar huruvida Sverige kan bli utplaceringsort för kärnvapen. Men ingenstans i världlandsavtalet eller i departementsskrivelsen nämns kärnvapen.

Det finns inget undantag mot att placera ut eller transportera kärnvapen i Sverige. För Nato ingår kärnvapen som en integrerad del av strategin men Sverige har inte ens försökt utverka ett löfte att slippa få kärnvapen stationerade i vårt land i världlandsavtalet. Nato-landet USA vägrar principiellt att uppge om deras örlogsfartyg i svenska hamnar har kärnvapen ombord eller inte.

Norges och Danmarks förbud som ofta nämns i debatten går inte att kontrollera efterlevnaden av och gäller bara i fredstid. Enligt Nato-doktrinen är kärnvapen en central komponent i Natos sammanlagda förmåga för avskräckning och försvar. Nato har fortfarande en doktrin om "*first use*" som innebär att man tar sig rätten att använda kärnvapen även när motståndaren inte använt dem. (Slut mitt utdrag av Stig Henrikssons artikel).

Tillägg kl 14.25, 7 timmar efter publiceringen. . Av kommentatorn M har jag fått följande viktiga information "Pierre Schori och Maj Britt Theorin om världlandsavtalet med Nato:

"Vi ser det som positivt att försvarsminister Peter Hultqvist klargjort att några kärnvapen inte ska placeras på svensk mark och inte heller Nato-baser." (??) "Då är det desto viktigare att regeringen i sin proposition slår fast hur världlandsavtalet inte får tolkas, det vill säga: att kärnvapen under inga omständigheter får placeras på

svensk mark och att avtalets skrivningar om baseringsområden inte kan avse Nato-baser på svensk mark.

Formuleringen "kunna ge och ta emot militärt stöd från Nato vid kris eller krig i Sverige eller närområdet" är visserligen ensidigt svensk och inte bindande men väldigt nära artikel 5 i själva Nato-avtalet.

Det får till exempel inte innebära att Nato automatiskt har rätt att placera trupp på svensk mark vid en eventuell kris i Baltikum, något som Nato-förespråkare ser som ett huvudskäl för att gå in i Nato."

<http://www.aftonbladet.se/kultur/article22106659.ab>

Hoppas de har rätt! Som framgår nedan har man i föreningen FIB/Kulturfront uppfattat att inget nämns i avtalet om kärnvapen. Men här behöver ingen motsättning föreligga mellan skrivet avtal, och senare klagörande av försvarsministern. Vilket kraft har det – i alla tider framöver?

Det känns nu relevant att påminna om det frivilligt insända remissvaret från föreningen FIB/Kulturfront om Avtal med Nato om värdlandsstöd.

Remissvaret.

Försvarsdepartementets PM "*Samförståndsavtal med Nato om värdlandsstöd*", Ds 2015:39 har skickats på remiss till berörda myndigheter och organisationer. Styrelsen för föreningen som ger ut tidskriften Folket i Bild/Kulturfront tar tillfället i akt att skicka in sitt remissvar även om organisationen inte ingår bland dem som skall avge svar.

Remissvaret.

Försvarsdepartementets PM är föranlett av två avtal med Nato som den tidigare regeringen fattade preliminärt beslut om alldeles innan valet 2014. Det gäller samförståndsavtalet med Nato om s.k. värdlandsstöd enligt beslut den 4 september 2014 och tilläggsprotokollet till det s.k. statusavtalet PFF SOFA enligt beslut den 1 augusti 2014. Den tidigare regeringen avstod från att för allmänheten belysa vad dessa framförhandlade avtal innebär för svensk säkerhetspolitik. Tidpunkterna för regeringens beslut rörande dessa avtal, alldeles i slutskedet av den då pågående valrörelsen, medförde också att dessa avtals stora betydelse för svensk säkerhetspolitik aldrig blev föremål för offentlig debatt.

FÖRSVARSMAKTEN

Dessutom uttalade den tidigare regeringen att den avsåg att lämna proposition till riksdagen om bl.a. definitivt godkännande av avtalet skyndsamt, dvs. redan i slutet av 2014. Den efter valet tillträdande regeringen försköt emellertid frågan om propositionen nästan 1,5 år, till våren 2016. Mot denna bakgrund var många förhoppning att regeringen och försvarsdepartementet skulle utnyttja denna förlängda tidsperiod till att ordentligt belysa de säkerhetspolitiska aspekterna av de två avtalen. Den nu aktuella promemorian redovisar ingenting av detta utan är endast en avtals- och lagteknisk genomgång av konsekvenserna av de två avtalen.

Bristen på bredare analys

Denna brist på bredare konsekvensanalys är enligt föreningen mycket allvarlig och ett rent demokratiskt problem. Riksdagen och väljarkåren, dvs. ytterst allmänheten får därmed av regeringen inte ens en antydning om den stora säkerhetspolitiska förändring som avtalen möjliggör.

Det innebär att frågor som rör den säkerhetspolitiska tryggheten för Sverige och dess medborgare omvandlas till en teknikalitet till skillnad från t.ex. frågor om medborgarnas trygghet vid ålderdom, sjukdom och ohälsa.

De senare frågorna skulle i den politiska beredningen omöjligt kunna reduceras på det sätt som nu skett med Sveriges säkerhet. Det är mot denna bakgrund föreningen avger ett remissvar i frågan och vill peka ut några viktiga säkerhetspolitiska frågor för Sverige som promemorian går förbi.

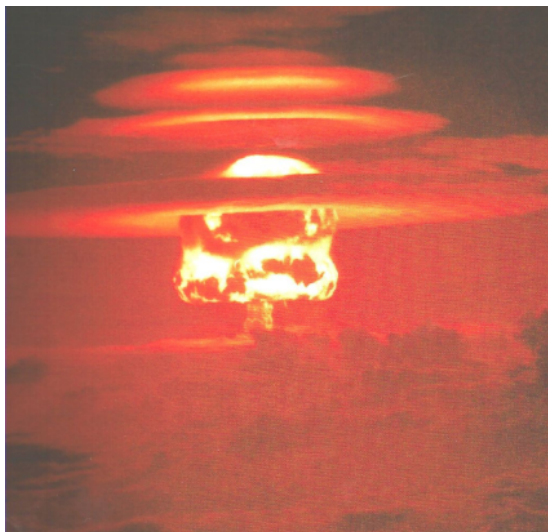

Frågan om Nato-trupp, Nato-material och Natohögkvarter på svensk mark

Oavsett vad olika politiker idag uttalar som otänkbart eller osannolikt vad gäller konsekvenser av avtalen är det nödvändigt att klargöra vilka möjligheter de av regeringen fattade avtalen kan innebära. Det framgår således tydligt att de föreslagna avtalen och därtill hörande lagändringar medför att svenska regeringen snabbare och enklare kan bjuda in Nato-trupp, placera Nato-materiel och även förlägga ett särskilt Natohögkvarter på svensk mark, när regeringen så beslutar. Det är uppenbart att stormakter såsom Ryssland noterar detta och förbereder olika motåtgärder, dvs. detta förändrar det säkerhetspolitiska läget för Sverige.

Det innebär också att det som promemorian flera gånger nämner, underlättandet av övningsverksamhet i samverkan med Nato, av stormakter såsom Ryssland endast kan uppfattas som en bekräftelse på denna säkerhetspolitiska förändring.

Avtalens inriktning i dessa frågor stämmer inte heller med regeringens uttalade mål för det svenska försvaret i andra sammanhang: *"Försvaret går från ett insatsförsvaret till ett försvar med tydligare inriktning mot ett nationellt försvar"* heter det som en sammanfattning av den försvarspolitiska inriktningen 2016-2020 på regeringskansliets hemsida. Vi kan således konstatera att – beroende på sammanhang – talar regeringen med kluven tunga.

Frågan om kärnvapen på svensk mark.

Promemorian nämner inte frågan om placering av kärnvapen på svensk mark, vilket är anmärkningsvärt med tanke på Sveriges långa tradition av att motverka kärnvapen och deras spridning i världen. Det avviker t.o.m. negativt i förhållande till Nato-landet Norge som har begärt och fått ett undantag i sitt avtal med Nato just för utplacering av kärnvapen i fredstid. Betydelsen av detta undantag är emellertid begränsat eftersom bergrum och materiel i Norge är iordningställda för att ta emot kärnvapen vid allvarliga kriser och krigssituationer. Detta är väl känt av berörda stormakter såsom Ryssland. Det innebär således att Norge inte är undantaget från Natos s.k. kärnvapenparaply och de risker för användning av kärnvapen mot bl.a. Norge som det innebär.

Vad värdlandsavtalet betyder för ökad risk för användning av kärnvapen mot Sverige i händelse av krig i Europa är en ytterst angelägen fråga att belysa. Frågan om kärnvapen i Sverige, som varit en stor politisk trygghets- och diskussionsfråga under hela efterkrigstiden, förbigås med tystnad i promemorian. Det är inte en seriös förberedelse inför riksdagsbehandlingen av värdlandsavtalet.

Den sammantagna bedömningen av den uteblivna analysen.

Den dåvarande försvarsministern Thage G. Peterson gav 1995 klartecken för avtalet för Sveriges deltagande i Natos partnerskap för fred. Han har dock därefter tydligt markerat att detta klartecken gavs i ett helt annat utrikespolitiskt läge som bl.a. innebar att många förväntade sig att Rysslands observatörsstatus i Nato skulle omvandlas till ett medlemskap i Nato. Så blev det inte, vilket han själv beklagar idag. I stället har avtalet om partnerskap om fred använts för att underlätta Sveriges deltagande i Natos krigsinsatser i Afghanistan, Libyen m.m.

Det finns därför anledning att befara att det grundläggande syftet med detta s.k. värdlandsavtal – bakom promemorians genomgång av det avtals- och lagtekniska – handlar om att underlätta svenskt deltagande i eventuella kommande krigsinsatser i Europa från Natos sida. Det finns några, kanske förtäckta, signaler i promemorian om detta. En sådan är att ordet alliansfrihet inte finns omnämnt.

Mot denna bakgrund vill föreningen starkt avråda från att fortsätta arbetet med att förbereda riksdagen för att anta värdlandsavtalet utan i stället seriöst utveckla den historiskt framgångsrika alliansfriheten för att stärka säkerheten för Sverige och dess medborgare.

För Folket i Bild/Kulturfront, Torbjörn Wikland.

Ordförande i föreningen Folket i Bild/Kulturfront

intressant.se [Sverige](#) [NATO](#) [Wallström](#), [Ryssland](#), [neutralitet](#), [politik](#), [USA](#), [Ukraina](#) [krig](#), [desinformation](#) [ekonomi](#) [imperialism](#), [EU](#),

Hultqvist (S) avfärdar kärnvapenoro.

<https://www.svt.se/nyheter/inrikes/hultqvist-s-avfardar-karnvapenoro>

Publicerad 9 februari 2016

Freds rörelsen är oroad för att värdlandsavtalet med Nato kan leda till kärnvapen på svensk mark.

– Det är överhuvudtaget inte aktuellt, det finns inte på kartan, försäkrar försvarsminister Peter Hultqvist (S).

För att möta oron och kritiken kommer regeringen i sin kommande proposition om värdlandsavtalet att kommentera frågan om kärnvapen.

– Vi kommer att förklara hur saker och ting förhåller sig, det vill säga att värdlandsavtalet inte har bäring på att kärnvapen kommer att placeras ut på svenskt territorium, säger Hultqvist.

Däremot är det inte aktuellt för regeringen att försöka få in en klausul i själva avtalet där det tydligt står att kärnvapen inte får placeras ut på svensk mark.

Kampanjer

Det senaste året har flera kritiska kampanjer startats för att skapa opinion mot avtalet och Sveriges närmande till försvarsalliansen Nato. Hultqvist anser att det sprids mycket desinformation. Avtalet syftar till att underlätta för Sverige att ta emot och ge militärt stöd i krigstid, och för att stå som värdland för Natoövningar. Hultqvist betonar att ingen Natotrupp placeras på svensk mark utan en inbjudan från regeringen.

Bland andra organisationen Svenska freds har varnat för att Sverige kan användas som bas för Nato:s militära aktiviteter i såväl krig som fred och att kärnvapenavskräckning är en central del i försvarsalliansens strategiska koncept.

Svenska freds ordförande Anna Ek skrev nyligen i en debattartikel: "Att tro att vi själva äger möjligheten att säga nej vid en sådan förfrågan är naivt. Det politiska trycket på Sverige kommer att bli så stort att vi inte skulle ha någon realistisk möjlighet att säga nej."

Brett stöd

Sveriges kristna råd skriver i ett remissvar att avtalet inte bara är en teknisk och administrativ fråga. Rådet efterlyser en mer öppen och demokratisk process inför riksdagens beslut.

Försvarsministern tycker inte att arbetet med regeringens proposition är särskilt komplicerat och väntar sig brett stöd i riksdagen från Allianspartierna och från regeringspartnern Miljöpartiet.

– Jag förutsätter att de överenskommelser vi ingått gäller, säger Hultqvist.

[DelaDela](#)

- TT

Publicerad:9 februari 2016 13.32

Uppdaterad:9 februari 2016 13.32

FOI:s expert om USA:s nya kärnvapenpolicy: ”Kan omfatta Sverige”

<https://www.svt.se/nyheter/inrikes/foi-s-expert-om-usa-s-karnvapenpolicy-kan-omfatta-sverige>

Publicerad 3 februari 2018

Amerikansk strategiskt bombplan B-1B tankas i luften under ett uppdrag. **Sverige avstod på 1960-talet från att skaffa kärnvapen, i utbyte mot att ingå i USA:s kärnvapenparaply.**

Foto: USA:s flygvapen.

USA:s nya kärnvapenpolicy som presenterats gäller både ”allierade” och ”partners”. FOI:s säkerhetspolitiska expert räknar med att policyn även kan gälla Sverige. Men det är troligare att det är en signal till länder som överväger att skaffa egna kärnvapen, att de ska avstå, enligt Robert Dalsjö vid FOI.

Försvarsdepartementet Pentagon är mycket tydligt med att både allierade och partners omfattas av [USA:s nya kärnvapenpolicy](#) som presenterades på fredagen.

Dokumentet omfattar USA:s så kallade ”kärnvapentriad”, som enligt USA, syftar till avskräckning. Det är kärnvapenstyrkorna på land, till havs och i luften.

”Allierade” och ”partners”

Inga länder är nämnda i dokumentet. USA talar endast om allierade och partners när det gäller säkerhetsgarantin.

Enligt Robert Dalsjö vid Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI), är detta sannolikt en signal till allierade och partners som blivit oroliga och överväger att utveckla egna kärnvapen att de ska avstå, som till exempel Japan och Sydkorea, men också Tyskland.

– Det är bland annat en signal till länder som funderar på att skaffa kärnvapen att det behöver ni inte göra. ”Vi fixar det här”, säger Robert Dalsjö, och syftar på USA.

”Syftar på Sverige”

Det framgår inte av dokumenten som blev offentliga på fredagen om Sverige omfattas av USA:s kärnvapenparaply, men ordet ”partner” nämns många gånger. Därför är det troligt att även Sverige åsyftas i dokumenten, enligt Robert Dalsjö.

– Det räknar jag med. Sverige fick en kärnvapengaranti av USA redan på 1960-talet. Och på senare år så har USA:s tidigare försvarsminister och vice president nära nog bekräftat att Sverige fortfarande har en säkerhetsgaranti. Så därför räknar jag med att de här skrivningarna syftar bland annat på Sverige. Men det är ingen bindande garanti.

Även i den tidigare [kärnvapenpolicyn 2010](#), under dåvarande president Barack Obama, omfattades partners av säkerhetsgarantin.

BILD SAKNAS.....

USA:s president Dwight D. Eisenhower och Sveriges statsminister Tage Erlander . Under 1960-talet fick Sverige en kärnvapengaranti av USA. **Foto: TT**

Kärnvapenparaply under kalla kriget

Robert Dalsjö vid FOI är en av landets ledande experter på Sveriges militära relationer med USA. Han berättar att Sverige avstod från att skaffa kärnvapen på 1960-talet i utbyte mot att få ingå i USA:s kärnvapenparaply.

– Att vi redan täcktes av kärnvapenparaplyet var en förutsättning för att Sverige skulle avbryta vårt program för att skaffa egna kärnvapen. Det framgår av ett försvarsbeslut i riksdagen 1968. Men arrangemanget var troligen informellt och det fanns ingen bindande garanti, säger han.

Kärnvapenförbud

Samtidigt överväger Sverige att skriva under FN:s resolution om förbud mot kärnvapen. Detta skulle kunna komplicera saker högst betydligt, enligt Dalsjö.

– Från amerikansk sida skulle man nog minst tycka att vi för en politik som inte hänger ihop, eller att vi helt enkelt är skenheliga. **Vi vill ha säkerhetsgarantier från USA men samtidigt vill vi fördöma och förbjuda de kärnvapen som är en förutsättning för garantierna.** Man kanske skulle tycka att ett så konstigt och otacksamt land får klara sig på egen hand, säger Dalsjö.

Jonas Olsson

”Skadligt att rubba Sveriges strategiska försvarssamarbeten”

<https://www.dn.se/debatt/skadligt-att-rubba-sveriges-strategiska-forsvarssamarbeten/>

Flygövningen Artic Challenge Excercise genomfördes tidigare i år med F21 i Luleå som bas. Cirka 140 flygplan från nio länder deltog i en av Europas största flygövningar. Den omtalas nu som den hittills bästa, skriver Peter Hultqvist. Foto: U.S. Air Force/TT

DN DEBATT 28/6. Att rubba våra internationella samarbeten vore skadligt för Sveriges säkerhet och trovärdighet. Det skulle få avgörande konsekvenser för våra möjligheter att utveckla den nationella militära förmågan och för den säkerhetsstrategi vi valt. Genom samarbetet med andra höjer vi tröskeln för eventuella hot eller angrepp, skriver försvarsminister Peter Hultqvist (S).

Sverige kommer inte förhålla sig passivt om en katastrof eller ett angrepp drabbar en annan EU-medlemsstat eller nordiskt land. Vi ska kunna ge och ta emot civilt eller militärt stöd. Därför fördjupar Sverige sitt försvarssamarbete med andra länder och organisationer. Genom samarbetet med andra höjer vi tröskeln för eventuella hot eller angrepp mot oss. Samtidigt skapar vi reella möjligheter att verka tillsammans i en krissituation.

Samarbetet med andra länder stärker vår militära förmåga. Genom att delta i internationell övningsverksamhet förbättras den svenska militära förmågan. Partnerskapet med Nato är centralt för utvecklingen av vår militära förmåga såväl nationellt som internationellt. Det är en realitet omöjlig att blunda för. Det utvecklingsarbetet måste fortsätta. Att rubba dessa samarbeten vore skadligt för Sveriges säkerhet och trovärdighet.

Sverige är och ska förbli militärt alliansfritt, men samarbetena med andra är omfattande och har stegvis har fördjupats. Det är en av huvudpelarna i regeringens försvars- och säkerhetspolitiska strategi.

Att öka den nationella försvarsförmågan och de internationella försvarssamarbetena är de två huvudpelarna i den försvarspolitik som steg för steg utmejslats sedan oktober 2014.

Att öva tillsammans med andra i nordisk miljö ger förutsättningar för en bättre ledning, bättre logistik och bättre övningsscenarier. Stora internationella övningar ger det svenska försvaret möjlighet att utnyttja mark-luft-sjö-arenorna på ett sätt som vi inte klarar på enbart nationell nivå. Genom att öva tillsammans med förband från andra länder utvecklas våra förband i att ge stöd och hjälp i en direkt krissituation. De svenska bidragen står sig mycket väl förmågemässigt i jämförelse med andra länder.

Nordefco, det nordiska försvarssamarbetet, är en viktig grundplattform som ger en stabilitet i de nordiska länderna. Nordefco ger också ökad tyngd i samarbetet med länder och organisationer utanför Norden.

Nyligen avslutades **övningen Baltops i Östersjöområdet.** 12 000 soldater, sjömän och officerare samt ett 40-tal fartyg övade minröjning, luftförsvar och ubåtsjakt. Jag hade själv möjlighet att ta del av en landstigning med spanska soldater i södra Skåne. Baltops är en del av övningen Baltic Protector, där Sverige också deltar. Den senare övningen pågår fortfarande och genomförs av Joint Expeditionary Force (JEF) under ledning av Storbritannien.

Under vårvintern genomfördes **arméövningen Nordanvind i norra Sverige,** där 4 600 norska och 1 800 finska soldater och officerare övade tillsammans med 3 000 svenska, samt med bidrag från Storbritannien och USA. Övningen gav många viktiga gemensamma erfarenheter, bland annat om utmaningarna med den milsvida snöklädda terrängen i norra Sverige och om vinterförhållandenas krav på trupp och strategi.

Förra hösten genomfördes **övningen Trident Juncture i Norge,** med 40 000 deltagare från 30 nationer. Övningen är en milstolpe och den största övningen i Norge sedan det kalla kriget. Sverige deltog med 2 200 personer: två korvetter, fyra Jas Gripen. Vid ett besök i Röros kunde jag och min norska kollega besöka den svenska truppen och själva se övningens organisation och genomförande. Vi fick ett mycket positivt intryck.

Flygövningen Artic Challenge Exercise genomfördes tidigare i år för fjärde gången, med F21 i Luleå som bas. Cirka 140 flygplan från nio länder deltog i en av Europas största flygövningar. Övningen blev en framgång och omtalas nu som den hittills bästa. En utländsk representant sa så här till mig: "Vi övar nu i en autentisk miljö tillsammans med de förband som vi säkerligen kommer att samverka med i en krissituation."

Det finns också anledning att påminna om **den svenska övningen Aurora 17.** Totalt deltog 19 000 soldater när samtliga stridskrafter övades samordnat. Övningen hade ett stort internationellt deltagande, med representation från Norden, Baltikum, USA

och Frankrike. Det var den största svenska övningen på 23 år. Nu förbereds för Aurora 20 som kommer att bli än mer omfattande. Förband från hela landet deltar och även denna gång kommer det internationella deltagandet att vara stort.

I ett läge när omvärlden känns osäkrare och det säkerhetspolitiska läget försämrats över tid krävs internationellt försvarssamarbete. Att förneka detta vore direkt verklighetsfrånvänt.

Realiteter som den ryska aggressionen mot Georgien 2008, annekteringen av Krim 2014 och konflikten i Ukraina går inte att bortse ifrån. Till detta kommer händelser i Östersjöregionen som är betrakta som provokativa och utmanande. Det finns också anledning att påminna om den ryska giftattacken i Salisbury.

Stabilitet och långsiktighet är en grundläggande förutsättning för utvecklingen av svenskt nationellt försvar, men också när det gäller våra internationella samarbeten. Att öka den nationella försvarsförmågan och de internationella försvarssamarbetena är de två huvudpelarna i den försvarspolitik som steg för steg utmejslats sedan oktober 2014. På dessa båda ben har vi nu att bygga vidare.

DN Debatt. 28 juni 2019

Debattartikel

Peter Hultqvist (S), försvarsminister:

["Skadligt att rubba Sveriges strategiska försvarssamarbeten"](#)

Sverige skriver inte under kärnvapenavtalet.

<https://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=7262238>

2:43 min

Publicerat fredag 12 juli kl 13.04

Sverige kommer inte att skriva på FN-konventionen om förbud mot kärnvapen. Det beskedet gav utrikesminister Margot Wallström nu på eftermiddagen.

Vid en pressträff på utrikesdepartementet klockan 14.00 gav utrikesminister Margot Wallström beskedet att Sverige inte kommer att skriva under FN-konventionen om ett förbud mot kärnvapen.

- Regeringen kommer i nuläget inte att underteckna konventionen. Det saknas en tydlig definition av kärnvapen och det finns frågor som måste besvaras, säger Margot Wallström.

Istället ska regeringen initiera en rad satsningar för att förhindra spridning av kärnvapen och främja nedrustning av kärnvapen, enligt Margot Wallström.

– Jag hade önskat att vi haft en konvention som vi hade kunnat skriva under, men man måste vara realist och jag är stolt över det paketet vi presenterar, säger Margot Wallström.

Dörren är inte stängd för att väcka frågan vid liv senare, säger utrikesministern när Ekots Birgitta Johansson intervjuar utrikesministern.

– Hamnar vi i ett nytt läge där det blir en upprustning av kärnvapen, måste vi fundera över alla verktyg. Redan om ett år kan frågan vara i ett helt annat ljus, säger Margot Wallström.

Du säger att det reella kärnvapenhotet inte varit större, ändå säger ni nej till denna FN-konvention?

- Ja, men det som det handlar om nu är att fokusera på nedrustningsfrågor. Ingen ska betvivla på Sveriges engagemang i denna fråga.

Är det EU-medlemskapet och samarbetet med Nato som försvårar?

– Det är inte svårare för Sverige att arbeta för kärnvapennedrustning. Vi har samlat ett 15-tal länder för att föra ett samtal om nedrustning och vi blir snart ordförande i IAEA, säger Margot Wallström.

Frågan om konventionen ska skrivas under eller inte har varit en stridsfråga inom regeringen sedan nästan ett år tillbaka.

Det saknas i dag majoritet i riksdagen för att skriva under konventionen. USA och andra NATO-länder har utövat påtryckningar mot ett avtal mot konventionen.

- Det skulle försvåra våra militära samarbeten med en rad andra länder om avtalet undertecknades, det är ett av skälen till varför regeringen backar, säger Ekots utrikesreporter Sten Sjöström.

Birgitta Johansson

birgitta.johansson@sverigesradio.se

Thomas Heldmark

thomas.heldmark@sverigesradio.se

Ludde Hellberg, Ekot

ludde.hellberg@sverigesradio.se

Nobelvinnarens kritik mot Wallström: ”Farligt”

<https://www.expressen.se/nyheter/uppgifter-sverige-skriver-inte-pa-fns-karnvapenforbud/>

Video/ Margot Wallström: ”Regeringen kommer inte att underteckna”.

FN vill förbjuda kärnvapen.

Men den svenska regeringen kommer inte att skriva under en konvention om ett sådant förbud, säger utrikesminister Margot Wallström i dag.

– Det är ett otroligt farligt beslut av regeringen, säger Nobelprisvinnaren Beatrice Fihn.

Sveriges regering kommer inte att skriva under FNs konvention som ska förbjuda kärnvapen.

Det meddelar utrikesminister Margot Wallström (S) vid en presskonferens i dag.

– Vi behöver förhålla oss till att det är en konventionstext som innehåller problematiska delar, säger Margot Wallström.

Hon tillägger att konventionen inte har stöd för ratificering i riksdagen.

– Jag hade önskat att vi hade en sådan konvention som gick att skriva under. Man måste vara realist, säger utrikesministern.

Margot Wallström bekräftar också tidigare uppgifter om att Sverige dock kommer att delta i en roll som observatör till konventionen.

Det ger Sverige möjligheten att yttra sig och lägga förslag, men inte att rösta.

– Målet med regeringens arbete är entydigt: Sverige är en stark röst i världen för en kärnvapenfri värld, säger Margot Wallström

Det har inte varit en självklarhet hur den svenska regeringen ska förhålla sig till FN:s konvention om ett förbud mot kärnvapen, utan det har varit en stridsfråga i nästan ett år.

LÄS MER: [Interna sprickan mellan Wallström och Hultqvist](#)

Margot Wallström själv har argumenterat för att skriva på konventionen och Miljöpartiet har skrivit en debattartikel ([i SvD i maj](#)) där man uppmanar regeringen att skriva under.

Även Västerpartiets ledare Jonas Sjöstedt har varit positiv och skriver i dag på Twitter att han anser att det är "självklart" att Sverige borde skriva under.

Jonas Sjöstedt:

Detta är NATO-anpassningens pris, Sveriges röst för fred och nedrustning blir tystare. Självkligt borde Sverige skriva på för ett förbud mot kärnvapen.<https://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=7262238>

...

Sverige skriver inte under kärnvapenavtalet - Nyheter (Ekot)

Sverige kommer inte att skriva på FN-konventionen om förbud mot kärnvapen. Det beskedet gav utrikesminister Margot Wallström nu på eftermiddagen. sverigesradio.se

78 personer pratar om detta

Socialdemokraternas Ungdomsförbund, SSU, är kritiska till regeringens beslut.

– Jag vet att jag talar för många socialdemokrater när jag säger att jag är besviken på regeringen i dag, säger förbundsordförande Philip Botström.

– Det paket som presenterades idag är naturligtvis bra, men hur man än vrider och vänder så är det uppenbart att regeringen vikt ner sig i en principiellt viktig fråga för Sverige.

Beatrice Fihn, generalsekreterare för International Campaign to Abolish Nuclear Weapons, organisationen som fick Nobels fredspris år 2017, är djupt kritisk.

Det är ett otroligt farligt beslut av regeringen. Det är också ett brott mot svensk säkerhetspolitisk strategi och vår långa tradition med att tro på att nedrustning är vägen till säkerhet.

– Nu legitimerar man i stället kärnvapen genom att helt enkelt godkänna att de ska vara lagliga, att hota att massmörda civila ska vara lagligt.

Den utredning som regeringen fick i januari avrådde Sverige från att skriva under konventionen eftersom en anslutning inte skulle gagna Sveriges intressen och försvarsförmåga.

Även Försvarsmakten skrev i sitt remissvar att de avrådde från att skriva under.

Och nu säger Allan Widman, L, att han är lättad.

– Det är inte en dag för tidigt som beskedet kommer, säger han i [SVT:s livesändning](#).

En källa med insyn i regeringens överväganden säger till TT att det finns besvikelse i bland annat Miljöpartiet om regeringens nej till att skriva på. Men samtidigt är det uppenbart för S och MP att det inte finns stöd i riksdagen för att skriva på, en majoritet är emot.

Hittills har 23 länder ratificerat FN-konventionen om kärnvapenförbud. Det krävs att 50 ansluter sig för att den ska träda i kraft.

Av

[Linette Israelsson, Sara Malm](#)

Skandal, regeringen– säg nej till kärnvapen.

<https://www.aftonbladet.se/debatt/a/MRmR7r/skandal-regeringen--sag-nej-till-karnvapen>

Nobelpristagare: Varför tar Sverige inte avstånd från massförstörelsevapen?

Detta är en debattartikel. Det är skribenten som står för åsikterna som förs fram i texten, inte Aftonbladet.

DEBATT tis 16 jul 2019

DEBATT. Regeringen tänker i nuläget inte skriva under FN-konventionen som förbjuder kärnvapen. Att Socialdemokraterna och Miljöpartiet låter försvaret styra svensk kärnvapenpolitik är en skandal och ett brott mot Sveriges nedrustningstradition.

Kärnvapen är det värsta massförstörelsevapen som människan skapat. Det är byggt för att kunna utplåna städer och massmörda oskyldiga civila. Attackerna mot Hiroshima och Nagasaki skördar fortfarande offer. Andra inhumana vapen som kemiska och biologiska vapen och landminor är sedan länge förbjudna.

FN:s förbud mot kärnvapen har mött samma ogrundade kritik som icke-spridningsavtalet en gång gjorde. Skillnaden är att denna gång har Sverige låtit kärnvapenstaterna bestämma. Den nya linjen är även tydlig i den statliga utredningen om kärnvapenförbudet. Inga förespråkare för konventionen och ingen från civilsamhället fick delta i utredningens referensgrupp. Resultatet har blivit att Sverige tar en ny riktning i politiken.

Tidigare har Sverige samarbetat med bland andra Irland, Nya Zeeland, Österrike, Mexiko och Sydafrika i frågor om kärnvapennedrustning. Dessa stater stödjer FN:s kärnvapenförbud. Det är Sverige som har bytt riktning.

När risken för kärnvapenkrig ökar prioriteras samarbete med Natostater – de länder som just är beredda att använda massförstörelsevapen i krig – på bekostnad av vår tidigare starka röst mot kärnvapen.

Utrikesminister [Margot Wallströms](#) pekar på att Sverige i stället startar ett nytt initiativ för nedrustning men en närmare granskning visar att det inte innehåller några nya idéer, backar från tidigare överenskommelser och principer som hela världen redan gått med på och begränsas av samarbete med stater som deltar i kärnvapensamarbeten och har kärnvapen på sin mark.

Stora delar av det svenska och globala civilsamhället som arbetar för nedrustning har i många år mobiliserat för kärnvapenförbudet och tilldelades 2017 Nobels fredspris för sin kamp. Runt om i världen möter vi nu stor och oväntad besvikelse över att den svenska regeringen inte kan ta avstånd från världens värsta massförstörelsevapen och har ställt sig på kärnvapenstaternas sida.

FN:s konvention mot kärnvapen har tvingat fram obekväma sanningar om den svenska försvarspolitiska synen på kärnvapen. Försvarsmakten menar i sitt remissvar till den statliga utredningen att kärnvapen indirekt finns med i Sveriges samarbeten.

Vad betyder det? Transparensen och insynen lyser med sin frånvaro. Nyligen släppte USA en ny kärnvapendoktrin som tydligare än förut diskuterar användning av kärnvapen.

Kommer Sverige ha en roll i ett framtida kärnvapenkrig?

Regeringen säger att Sverige fortfarande ska arbeta för nedrustning, vilket då leder till frågan, hur kan vi arbeta för nedrustning när Sveriges försvarsmakt inte vill ta avstånd från användande av massförstörelsevapen?

[Beatrice Fihn](#), fredspristagare och chef för kampanjen International Campaign to Abolish Nuclear Weapons (ICAN)

Läs hela debatten här

[LÄS OCKSÅ](#)

REPLIK Ohederligt att jämföra oss med Donald Trump

[LÄS OCKSÅ](#)

SLUTREPLIK Förbjud kärnvapen – annars elimineras vi

Ohederligt att jämföra oss med Donald Trump

<https://www.aftonbladet.se/debatt/a/opeWAB/ohederligt-att-jamfora-oss-med-donald-trump>

Replik från Margot Wallström om kärnvapenförbudet

Detta är en debattartikel. Det är skribenten som står för åsikterna som förs fram i texten, inte Aftonbladet.

FOTO: KRISTIAN POHL/REGERINGSKANSLIET

Att jämföra Sveriges regering med Trump och att påstå att vi böjer oss för stormakter är inte hederligt. De ...

DEBATT ons 17 jul 2019

REPLIK. I Aftonbladet den 16 juli ger **Beatrice Fihn** tyvärr en felaktig bild av regeringens arbete med kärnvapenedrustning och målet med regeringens politik. **Vårt mål är en kärnvapenfri värld och Sverige är sannolikt det land i världen som just nu gör mest för kärnvapenedrustning.**

Sedan 2014 har regeringen bland annat återupprättat folkrätts- och nedrustningsdelegationen, tillsatt en ambassadör för kärnvapenedrustning och varit ordförande i Haag-koden mot spridning av ballistiska missiler. Vi har anslutit oss till det humanitära initiativet som uppmärksammar kärnvapens katastrofala humanitära konsekvenser.

Vi är aktiva i alla kärnvapenedrustningssammanhang och arrangerade senast i juni ett framgångsrikt internationellt ministermöte om kärnvapenedrustning. Mötet resulterade i ett åtagande att förmå kärnvapenmakterna att ta steg mot kärnvapenedrustning.

Många inflytelserika länder står nu bakom detta viktiga initiativ som ska leda till handling vid nästa års konferens om icke-spridningsfördraget NPT.

Vi har varit starkt engagerade på Koreahalvön och för bevarandet av den kärntekniska överenskommelsen med Iran. Sverige blir ordförande i IAEA i höst.

Vi inrättar nu ett kunskapscenter om kärnvapen och ser till att svensk kompetens stärks och kommer till nytta i arbetet för att få bort kärnvapen. Vi stödjer ett sekretariat för kärnvapennedrustning inom FN, som gör det lättare att följa upp åtagandena för kärnvapennedrustning. Hittills har det inte funnits ett sådant.

Efter noggrant övervägande valde regeringen att inte underteckna FN-konventionen mot kärnvapen i dess nuvarande form. Konventionen är en viktig signal, men delar av dess innehåll var problematiskt, vilket vi pekade på i vår röstförklaring år 2017. Vi kunde heller inte bortse från att det saknas stöd i riksdagen för att ratificera avtalet – en förutsättning för att fatta större beslut om svensk säkerhetspolitik.

Givet den verkligheten bedömer regeringen att det finns mer effektiva sätt att arbeta för en kärnvapenfri värld. Sverige blir observatörer till konventionen för att bidra till dess utveckling.

Vi har heller inte stängt dörren till ett framtida undertecknande, frågan kan exempelvis hamna i nytt ljus efter icke-spridningsavtalets översynskonferens nästa år.

Jag delar Fihns syn på kärnvapenhotet och respekterar ICAN:s viktiga arbete. Det är särskilt viktigt i relation till de länder som förespråkar kärnvapenavskräckning.

Men att jämföra Sveriges regering med Trump och påstå att vi böjer oss för stormakter är inte hederligt. Det skadar den seriösa debatt som finns om kärnvapennedrustning och riskerar att försvaga arbetet för en kärnvapenfri värld.

Margot Wallström, utrikesminister (S)

[Häng med i debatten och kommentera artikeln](#)
[– gilla Aftonbladet Debatt på Facebook.](#)

Artikeln är en replik. Läs hela debatten här

[LÄS OCKSÅ](#)

DEBATT Skandal, regeringen – säg nej till kärnvapen

[LÄS OCKSÅ](#)

SLUTREPLIK Förbjud kärnvapen – annars elimineras vi

20 JUNI DEBATT

Säg nej till avtalet – för rikets säkerhet, Löfven

12 JULI NYHETER

Frågan som splittrat regeringen – Sverige ställer sig inte bakom kärnvapenförbud

20 JUNI DEBATT

Säg nej till avtalet – för rikets säkerhet, Löfven

11 JUNI DEBATT

Jo, en värld utan kärnvapen är möjlig

12 JULI DEBATT

Vi i MP kämpar för en kärnvapenfri värld

12 JULI NYHETER

Frågan som splittrat regeringen – Sverige ställer sig inte bakom kärnvapenförbud

Förbud kärnvapen – annars elimineras vi

<https://www.aftonbladet.se/debatt/a/6jy4wz/forbud-karnvapen--annars-elimineras-vi>

Slutreplik från Beatrice Fihn om kärnvapenförbudet

Detta är en debattartikel. Det är skribenten som står för åsikterna som förs fram i texten, inte Aftonbladet.

DEBATT fre 19 jul 2019

SLUTREPLIK. Utrikesminister [Margot Wallströms](#) skriver i sin replik att Sverige tagit egna initiativ för nedrustning. Hon beskriver att det resulterat i ett åtagande om att få kärnvapenstaterna att ta steg mot kärnvapennedrustning.

Wallström har själv betonat vikten av att skapa politisk vilja till nedrustning. Problemet är att förslagen i Sveriges initiativ har testats förut, utan att skapa sådan vilja. I stället ser vi en ökad risk för att kärnvapen används igen, allt medan kärnvapenstaterna investerar oerhört stora summor i att stärka sina vapen.

Kärnvapenstaternas motvilja att nedrusta kommer inte att förändras utan ett normativt tryck från det internationella samfundet. Därför är FN:s kärnvapenkonvention så viktig. Den gör kärnvapen illegitima genom att allt fler länder kategoriskt säger nej till massförstörelsevapen.

Ju svårare det blir att ha kärnvapen och planera för deras användning desto mer ökar trycket på kärnvapenstaterna att sätta sig vid förhandlingsbordet. Detta vet kärnvapenstaterna och det är därför de protesterar så högt mot FN-konventionen.

Vi har inte jämfört Sveriges regering med [Donald Trump](#), något som Wallström nu flera gånger hävdar. Vi instämmer helt med det FN:s förre generalsekreterare sade om kärnvapen: "Det finns inga rätta händer för fel vapen". Massförstörelsevapen som kan utplåna vår planet är oacceptabla oavsett vem som har dem.

Det är oroväckande att Sveriges försvarsmakt säger sig inte kunna ta avstånd från hot om användande av dessa vapen. Det är ett skifte i svensk säkerhetspolitik i fel riktning.

FN:s konvention mot kärnvapen utgör den mest effektiva möjlighet Sverige har sätta press på kärnvapenstaterna just nu. Antingen förbjuder och eliminerar vi kärnvapen eller så kommer de en dag att eliminera oss.

Beatrice Fihn, fredspristagare och chef för kampanjen International Campaign to Abolish Nuclear Weapons (ICAN)

"Sverige måste skriva under avtalet mot kärnvapen"

<https://www.dn.se/debatt/sverige-maste-skriva-under-avtalet-mot-karnvapen/>

Publicerad 2019-08-05

Atombomben som föll över Hiroshima i Japan den 6 augusti 1945 var helt förödande. Att Sverige inte skrivit under avtalet mot kärnvapen är svårt att acceptera, skriver artikelförfattarna. Foto: Keystone Pictures Agency

DN DEBATT 6/8. Risken för ett kärnvapenkrig blir allt större. USA och Ryssland fortsätter att utveckla sina kärnvapen i takt med att spänningen länderna emellan ökar. Det är därför en stor besvikelse att Sverige inte följer sin tradition och står upp för en värld utan kärnvapen. Det skriver företrädare för Svenska läkare mot kärnvapen i dag på Hiroshimadagen.

[Dela på Facebook](#) [Dela på Twitter](#) [Tipsa om artikel](#) Kommentera 43
Läs senare

Den svenska regeringen beslöt den 14 juli att bryta den svenska traditionen av arbete för en kärnvapenfri värld. Man vill inte skriva under det avtal som förbjuder kärnvapen, både användning, hot om användning, utveckling och innehav av kärnvapen. Detta beslut är svårt att acceptera, svårt för den stora majoritet av svenska folket som enligt opinionsundersökningar stöder avtalet, svårt för majoriteten i det socialdemokratiska partiet, svårt för alla oss som ser ett kärnvapenkrig som det största hotet mot mänsklighetens överlevnad. Besvikelsen är påtaglig bland dem som i andra länder haft förhoppningar om ett svenskt ledarskap i arbetet mot kärnvapenhotet.

Riskerna för ett kärnvapenkrig har ökat under det senaste decenniet. Det beror i första hand på den ökade spänningen mellan USA/Nato och Ryssland och konfrontationen beträffande Ukraina och Krim. Rysslands militära underlägsenhet, med en försvarsbudget på mindre än en tiondedel av Natos, har bidragit till att den ryske presidenten hotar att använda kärnvapen, det enda vapen där Ryssland är "jämnstarkt", om det begreppet har någon mening i kärnvapensammanhang. Han talar om "små kärnvapen", alltså av "Hiroshimastorlek" eller mindre. Vapnen skulle användas som en varning, "vi är beredda att försvara oss med kärnvapen".

President Putin talar nu också om utvecklingen av nya missiler för landets kärnvapen, av närmast science fiction-karaktär. Även om sådana skulle kunna utvecklas är det tveksamt om de skulle ha något militärt värde, men själva inställningen, att man ska upprusta sina kärnvapen, ökar riskerna.

USA har reagerat med att starta utvecklingen av nya "små" kärnvapen, bland annat för ubåtar, och en omfattande modernisering av hela kärnvapenarsenalen pågår.

USA:s kostnader för kärnvapen under de närmaste 20 åren beräknas till 5 000 miljarder kronor.

De skäl som den svenska regeringen anger för att inte acceptera avtalet är förevändningar, inte verkliga skäl.

Både den ryska och den amerikanska doktrinen för kärnvapen har sedan decennier inneburit att vapnen i första hand ska vara avskräckande. Nu har doktrinerna förändrats. Kärnvapen blir nu ett vapen bland andra, att använda även i lägen där konventionella vapen skulle kunna vara tillräckliga.

Förändringen i USA:s nukleära doktriner under president Trump har presenterats i ["Nuclear posture review"](#) år 2018, utvecklats vidare inom försvarsdepartementet i dokumentet Nuclear weapons council, och [slutligen mer i detalj den 11 juni i år i Nuclear Operations från generalstaben \(Joint chiefs of staff\)](#).

Kärnvapen ska i fortsättningen ha en aktiv roll i kriget. "Användandet av kärnvapen ändrar i grunden stridens inriktning och skapar förhållanden som ger våra befälhavare möjlighet till seger."

Kärnvapen har alltså stegvis blivit ett vapen bland andra. Tanken på kärnvapenkrigets vinter och andra climateffekter finns inte. Insikten från president Ronald Reagan att det är självmord att starta ett kärnvapenkrig, att "ett kärnvapenkrig kan inte vinnas och får inte utkämpas", är glömd.

USA:s kärnvapendoktriner har i allmänhet också blivit Natos doktriner. Om Nato även denna gång ska följa USA:s exempel innebär det bland annat att Nato är berett att använda kärnvapen för att utkämpa och vinna ett krig. Lyckligtvis säger vår försvarsminister att Sverige inte samarbetar med Nato i kärnvapenfrågor. Detta förbehåll blir nog omöjligt att behålla om Sverige blir Natomedlem.

ICAN, den internationella kampanjen för kärnvapnens avskaffande, har sedan sin tillkomst arbetat för ett förbud mot kärnvapen. Det är helt uppenbart att kärnvapenstaterna för närvarande inte kommer att acceptera ett förbud. I stället vänder vi i ICAN oss till de kärnvapenfria staterna. I ett beslut i FN 7 juli 2017 antogs texten till ett avtal som förbjuder kärnvapen, ["Treaty on the prohibition of nuclear weapons"](#), TPNW. Detta arbete av ICAN belönades med Nobels fredspris år 2017.

Inte mindre än 122 stater röstade för avtalet. Så småningom kommer avtalet att bli alltmer normerande, liksom avtalet mot kemiska vapen, mot landminor och mot klusterbomber har blivit, fast dessa avtal från början ansågs vara meningslösa papper. Så har till exempel USA inte skrivit på avtalen mot personminor eller klustervapen, men har upphört med tillverkningen av klustervapen och utplacerar för närvarande sannolikt inte personminor.

Sveriges regering skriver inte på. USA:s regering har genom sin försvarsminister sagt att om Sverige skriver under avtalet skulle det kunna leda till samarbetsproblem. Det visar att USA ser avtalet, "detta meningslösa papper", som ett hot mot dess ställning som kärnvapenmakt. Det är helt naturligt, ingen regering vill ses som en lagbrytare. Sveriges underskrift är tydligen viktig. Det beror kanske på att det i många

Natoländer, till exempel Nederländerna och Norge, finns en stark parlamentarisk opinion för TPNW. En svensk underskrift kunde bli smittsam.

De skäl som den svenska regeringen anger för att inte acceptera avtalet är förevändningar, inte verkliga skäl. De brister som man pekar på, till exempel beträffande verifikation, är desamma som man finner i icke-spridningsavtalet, NPT, som Sverige vill fortsätta att arbeta med. I NPT, som trädde i kraft år 1970, är kärnvapenstaterna medlemmar. De lovade i avtalet att förhandla om avskaffandet av alla sina kärnvapen. Det arbetet har ännu inte påbörjats.

Vi Läkare mot kärnvapen har alltsedan vår förenings bildande 1981 diskuterat med företrädare för samtliga nio kärnvapenstater, militärer, politiker och ambassadörer om kärnvapen. Vi har kommit till insikt om att kärnvapenstaterna inte avser att förhandla om nedrustning av atomvapnen.

Det behövs ett avtal som drivs framåt av de kärnvapenfria staterna, såsom TPNW. Kärnvapenkriget påverkar hela världen. Kärnvapenstaterna äger inte frågan.

Orsaken till att den svenska regeringen inte vill skriva under är faktiskt inte tydlig. De skäl som anges i utredningen av avtalet som gjordes på regeringens beställning har vederlagts av de opartiska remissinstanserna. Kanske är den svenska försvarsindustrin nervös beträffande sitt samarbete med USA?

Sveriges regering bör, i enlighet med svensk tradition av arbete för en kärnvapenfri värld, skriva under avtalet. [Mer än 80 procent av Sveriges folk stöder den uppfattningen](#). Vi bör inte låta andra länder eller vår försvarsindustri bestämma över oss.

DN Debatt. 6 augusti 2019

Debattartikel

Jan Larsson, ordförande, Svenska läkare mot kärnvapen och Gunnar Westberg, styrelseledamot i Svenska läkare mot kärnvapen:

["Sverige måste skriva under avtalet mot kärnvapen"](#)

"På vems mandat agerar Peter Hultqvist?"

<https://www.svd.se/pa-vems-mandat-agerar-peter-hultqvist>

Försvarsminister Peter Hultqvist (S) ifrågasätts för närmandet till Nato. Foto: Filip Erlind/TT

Försvarsminister Peter Hultqvist driver Sverige till en totalt förändrad säkerhetspolitik. Men den leder knappast till större säkerhet och har inte stöd hos det svenska folket, skriver Ingela Mårtensson, Kvinnor för fred.

Publicerad 2019-07-23

DEBATT | KÄRNVAPEN

Utrikesminister Margot Wallström har nu deklarerat att regeringen inte kommer att inte underteckna FN-konventionen om förbud mot kärnvapen. Därmed bröts en svensk tradition att aktivt verka mot kärnvapen – det största hotet mot mänsklighetens överlevnad.

Det är uppenbart att det är försvarsminister Peter Hultqvists linje i regeringen som har segrat. När USA:s försvarsminister James Mattis i brev till svenska regeringen hotade att om Sverige avsåg att skriva under konventionen så skulle det få konsekvenser för vårt internationella militära samarbete – underförstått Nato och USA. Genast gick Hultqvist ut och sa att vi aldrig skulle riskera våra militära samarbeten. Därefter tillsattes en utredare som bekräftade denna inställning.

Under Peter Hultqvists tid som försvarsminister har Sverige dragits in i Nato alltmer. Som ordförande i försvarsberedningen 2014 medverkade han till att begära att Sverige skulle sluta värdlandsavtal med Nato. Beslut togs av den då borgerliga regeringen mitt i sommaren – även den gången – och två månader senare skrev ÖB under avtalet på Natos toppmöte i Wales. Principbeslutet hade tagits redan fyra år tidigare utan att riksdagen eller medborgarna var informerade.

Avtalet innebär att Nato kan upprätta högkvarter på svensk mark såväl i fredstid som i krig – visserligen med godkännande av Sverige men med tanke på hur vi nu accepterar Natos krav så kan vi befara det värsta. Kärnvapen nämns inte alls.

Under Natotoppmötet i Wales 2014 fick Tyskland, Storbritannien och Italien i uppdrag att arbeta multinationellt för den gemensamma utveckling av styrkor och resurser som krävs av Nato. I september 2014 meddelade den brittiska försvarsministern att en avsiktsförklaring mellan Danmark, Estland, Lettland, Litauen, Nederländerna, Norge och Storbritannien hade upprättats för snabbinsatsstyrkan Joint Expeditionary Force (JEF), som skulle vara fullt fungerande före 2018.

I Jonas Gummessons artikel "Regeringen tiger om svensk Nato-koppling" ([SvD 4/7](#)) framgår att riksdagen inte var informerad om att regeringen deltog i formella samtal för att ansluta sig till JEF. Frågan granskades i Konstitutionsutskottet. En moderat ledamot ansåg att "ett svenskt deltagande i JEF skulle innebära ett substantiellt steg närmare centrala processer i Nato." Hultqvist ansåg däremot att han vid rådande tidpunkt lämnat korrekt information.

I somras genomfördes marinövningen Baltic Protector med två svenska korvetter under brittiskt befäl i Östersjön med 3 850 soldater och ett 20-tal stridsfartyg. Den ingick i den årligen återkommande internationella militärövningen Baltops, som i år genomfördes i södra Östersjön 9-21 juni. 18 nationer deltog med 12 000 personer, 44 örlogsfartyg och över 40 stridsflyg och helikoptrar. Baltops 2019 leddes och planerades av chefen för den amerikanska andra flottan.

Dessutom genomfördes en av världens största militära flygövningar Arctic Challenge Exercise (ACE) i norra Sverige 22 maj – 4 juni med över 100 flygplan inklusive tankerflygplan och ledningsflygplan från nio olika länder. I övningen deltog cirka 4 000 personer.

Dessa exempel visar vilka konsekvenser som Sveriges undertecknande av militära samarbetsavtal fått, avtal som försvarsminister Hultqvist varit så angelägen om att vi ska teckna och slå vakt om. När det däremot gäller att skriva under en konvention om ett globalt förbud mot kärnvapen, blir det stopp. Trots att kärnvapen är det största hotet mot alla länder inklusive Sverige. Varför? Vilka krafter verkar i kulisserna?

Nu meddelar Margot Wallström att Sverige aktivt ska verka för ett centrum för nedrustning inom FN. Vilken trovärdighet har Sverige att övertyga andra länder om detta när vi inte kan skriva på konventionen mot kärnvapen, när vi dras allt djupare in i Nato – världens största kärnvapenallians – och när vi bjuder ut vårt land för övning av krig och testning av vapen?

Vad är det som driver Peter Hultqvist till denna totalt förändrade svenska säkerhetspolitik, som knappast leder till större säkerhet och som inte har stöd hos det svenska folket?

Ingela Mårtensson
Kvinnor för fred, tidigare riksdagsledamot för Folkpartiet (Liberalerna)

Remissvar visar att Sverige nu accepterar kärnvapen.

<https://www.dn.se/debatt/remissvar-visar-att-sverige-nu-accepterar-karnvapen/>

DN DEBATT 4/5. Försvarsmakten har kunnat ingå i kärnvapennära samarbeten utan att någon politiskt ansvarig har satt sig emot. Det framgår av Försvarsmaktens remissvar på utredningen om ett förbud mot kärnvapen. Vad är alliansfriheten värd när de har tillåtits bygga in sig i ett nära beroende av Natos kärnvapenbeväpning? skriver Rolf Ekéus, Lars Ingelstam och Thomas Jonter.

Få saker är så starkt förankrade i svensk politik som motståndet mot kärnvapen. Under en tid efter andra världskriget planerade vi för egna kärnvapen, men sedan vändes den politiken till sin motsats. Kärnvapenbyggarna blev nedrustningsexperter och tongivande politiker som Alva Myrdal och Inga Thorsson framstod som nationens hjältar.

Denna vändning har studerats vetenskapligt ([Thomas Jonter: "The Key to Nuclear Restraint", Palgrave 2016](#)) och väcker fortfarande intresse bland forskare och politiker världen över. Sverige har sedan 1960-talet varit pådrivande och konsekvent i motståndet mot kärnvapen och i strävan till nedrustning.

En lång rad utrikesministrar från olika partier har bekräftat och utvecklat den linjen. I enkätundersökningar hösten 2017 och 2018 uttalade cirka 85 procent av svenska folket (och en majoritet i alla partier) sympati för ett internationellt förbud mot kärnvapen. Det har inte funnits skäl att tvivla på den politiska viljan att hålla fast vid kärnvapenfrihet, ta avstånd från stormakternas avskräckningsdoktriner och på alla sätt främja nedrustning.

De strider mot den kompromisslösa hållning till kärnvapen som har en stark grund i opinionen, officiella politiska uttalanden och bilden av Sverige i resten av världen.

Turerna kring FN-konventionen om ett totalförbud mot kärnvapen (TPNW) är mot den bakgrunden förbryllande. [Utredaren Lars-Erik Lundin nämner en lång rad invändningar av "säkerhetspolitisk" natur.](#)

I analysen av TPNW ska (enligt direktiven till utredningen) vägas in hänsynen till "Sveriges samlade bi- och multilaterala säkerhets- och försvarspolitiska samarbeten". Det är allmänt känt att en lång rad sådana samarbeten etablerats, särskilt med Nato och Nato-länder sedan Sverige anslöt sig till Partnerskap för fred (PFP) år 1994. Någon förteckning finns inte i utredningen, däremot finns en sådan i boken "Sverige, Nato och säkerheten" (Blix, Ekéus, Hirdman, Ingelstam med flera, Celanders 2016). "De många stegen" har lett till en långtgående militär integration mellan den svenska försvarsmakten och Nato.

Vi har tillsammans en betydande erfarenhet inom nedrustning och andra delar av utrikespolitiken. Vi har tagit del av källor som forskningslitteratur, utrikesdeklarationer, propositioner och utredningar, vi har samtalat med folkrättsexperter, diplomater, politiker och människor aktiva i civilsamhällets olika rörelser. Vi har inte någon gång på allvar behövt misstänka att Sverige skulle ha slirat i frågan om kärnvapen. I remissvaret från Svenska Pugwash (där vi är aktiva) konstateras kort och gott: ["Kärnvapen ingår inte i dessa samarbeten och bör inte göra det i fortsättningen heller."](#)

Vi hade fel. Detta vet vi nu efter att ha tagit del av Försvarsmaktens yttrande till utrikesdepartementet med anledning av Lundins utredning ([Dnr UD2019/00979/NIS](#)). Det omfattar 14 sidor plus en hemligstämplad bilaga (i fortsättningen kallar vi yttrandet för "FM-remissen", sidnummer nedan avser denna). Där finns mycket som är värt att diskutera, men vi koncentrerar oss på samarbetsfrågan.

Vi borde nog tidigare ha anat oråd. I september 2014 signerades det hittills mest omfattande avtalet mellan Sverige och Nato: det så kallade värdlandsavtalet. I detta nämns inte kärnvapen. I det underlag som försvarsdepartementet utarbetade inför riksdagsbehandlingen ([Ds 2015:39](#)) finns inte heller ett ord om kärnvapen. Att denna kardinalfråga i svensk utrikespolitik inte ens nämndes i samband med detta centrala Nato-avtal är anmärkningsvärt.

I FM-remissen talas klartext. Om Sverige ratificerar eller bara undertecknar TPNW skulle följande inträffa: *"Svenskt deltagande i pågående operationer, i planerade övningar och utbildningar, samt i vidmakthållande och utveckling av materiel, i forsknings- och teknikutbyte, samt tillgång till samarbetsformat kommer sannolikt att starkt försämrats och riskerar i vissa fall att omöjliggöras"* (sidan 2).

Om man fortfarande tror att detta mest handlar om en "negativ hållning" eller något slags bestraffning för "stigmatiseringen" av Nato, undanröjer resten av texten alla tvivel. *"När kärnvapenstater är med i multinationella operationer och försvarsövningar, så finns det alltid en implicit nukleär dimension"* (sid 9). *"Försvarsmakten konstaterar att nukleära frågor är en integrerad del av verksamheter och förmågor på många nivåer hos stormakterna och i Nato....Möjligheterna för Sverige att fortsätta sin medverkan i samarbeten som har parallell nukleär verksamhet kommer enligt Försvarsmaktens bedömning att påverkas negativt om Sverige tillträder konventionen"* (sid 11).

I avslutningen återkommer med stort eftertryck *"ett svenskt tillträde till konventionen kommer att få en starkt negativ påverkan på möjligheterna att ta emot eller ge militärt stöd gentemot nuvarande bi- och multinationella partners"* (sid 13). Det finns anledning att anta att den hemliga bilagan innehåller ännu fler upplysningar om den – mer eller mindre "implicita" – nukleära dimensionen inom de militära samarbetena.

Hur har det kunnat bli så här? I "de många stegen" har inte den strikta hållningen till kärnvapen respekterats, vilket vi och de flesta med oss tagit för givet. Med TPNW kommer en rad frågor att aktualiseras, som borde ha varit uppe på bordet hela tiden. FM-remissen ger, möjligen omedvetet, en ledtråd i slutraderna. *"Förmågor och samarbetsformat som har en indirekt koppling till nukleära förmågor eller är av*

*dubbelanvändningsnatur **har hittills inte varit uteslutna** för Försvarsmakten”* (sid 13, vår fetstilning).

Alltså i klartext: Försvarsmakten har kunnat ingå i kärnvapennära samarbeten utan att någon politiskt ansvarig har satt sig emot dem.

Frågan landar därför tungt hos försvarsministern och givetvis regeringen.

Sverige ska inte tillhöra någon militärallians. Detta förhindrar inte konsultationer och kontakter med Nato och våra nordiska grannar. Men vad är alliansfrihet värd när Försvarsmakten har tillåtits bygga in sig i ett nära beroende av Nato som är direkt kopplat till Natos kärnvapenbeväpning och den avskräckningsdoktrin som är alliansens själva fundament?

Det är inte ”stigmatisering” vi ska oroa oss för, utan för att de beroenden som Försvarsmakten nu öppet redovisat skulle omöjliggöra ett fullföljande av svensk politik för kärnvapenedrustning. De strider mot den kompromisslösa hållning till kärnvapen som har en stark grund i opinionen, officiella politiska uttalanden och bilden av Sverige i resten av världen. Avvecklingen av kärnvapen utgör en grund för vårt lands och mänsklighetens överlevnad.

DN Debatt. 4 maj 2019

Debattartikel

Rolf Ekéus, Lars Ingelstam och Thomas Jonter, Svenska Pugwash:
[”Remissvar visar att Sverige nu accepterar kärnvapen”](#)

Repliker

Peter Hultqvist (S), försvarsminister:
[”Sverige agerar för nedrustning och icke-spridning av kärnvapen”](#)

Slutreplik från Rolf Ekéus, Lars Ingelstam och Thomas Jonter:
[”Vi välkomnar försvarsministerns klarlägganden”](#)

"Sverige agerar för nedrustning och icke-spridning av kärnvapen"

<https://www.dn.se/debatt/repliker/sverige-agerar-for-nedrustning-och-icke-spridning-av-karnvapen/>

REPLIK DN DEBATT 4/5. Svensk försvarsmakt har inte deltagit i övningar som baserar sig på användning av kärnvapen. Från regeringens sida finns inga sådana klartecken, vare sig formellt eller informellt. Inte,, något av de samarbeten där Sverige deltar omfattas av samarbete kring kärnvapen, **skriver försvarsminister Peter Hultqvist (S).**

Den svenska positionen vad gäller nedrustning och icke-spridning av kärnvapen ligger fast. Någon förändring har inte skett. Kärnvapen är ett massförstörelsevapen vars konsekvenser är oerhört allvarliga. Arbetet mot kärnvapen kommer att fortsätta. Grundläggande är vårt medlemskap i icke-spridningsfördraget NPT, som Sverige anslöt sig till 1970. När det nu utsätts för påfrestningar eftersom kärnvapenmakterna utvecklar nya förmågor och inte lever upp till åtaganden om nedrustning agerar vi för nedrustning och icke-spridning.

Dessutom har alla länder ett ansvar för att skydda sin befolkning – på egen hand och i samarbete med andra länder – mot massförstörelsevapen, inklusive kärnvapen. Därför är det nödvändigt att diskutera med våra samarbetsländer om hur vi möter hot mot vår befolkning från användande av massförstörelsevapen.

När det sedan gäller den svenska positionen att inte förvärva kärnvapen och att inte tillåta att sådana vapen placeras på svenskt territorium eller medföras av gästande stridskrafter vid besök, så har den förmedlats på ett otvetydigt sätt i olika sammanhang och forum, till exempel genom tal i FN:s generalförsamling.

En gästande stat är folkrättsligt förpliktad att följa de villkor som Sverige uppställer för besöket. Detta följer bland annat av den folkrättsliga suveränitetsprincipen. Detta framhölls av regeringen i samband med att avtalet om värdlandsstöd med Nato debatterades. Det är alltså regeringens uppfattning.

Argument som att det skapats ett "nära beroende av Nato:s kärnvapenbeväpning" blir felaktigt. Den militära alliansfriheten ligger fast.

Sedan 2014 har Sveriges försvarssamarbeten fördjupats betydligt, exempelvis när det gäller övningsverksamhet. Svensk försvarsmakt har inte deltagit i övningar som baserar sig på användning av kärnvapen. Från regeringens sida finns inga sådana klartecken, vare sig formellt eller informellt. Inte något av de samarbeten där Sverige deltar omfattas av samarbete kring kärnvapen.

Som bekant finns heller ingen gemensam operativ planering upprättad mellan Sverige och Nato. Därför blir argument som att det skapats ett "nära beroende av Nato:s kärnvapenbeväpning" felaktigt. Den militära alliansfriheten ligger fast.

Sveriges försvars- och säkerhetspolitiska samarbeten grundar sig på riksdagens beslut om inriktningen på Sveriges försvar från maj 2015. Det innebär bland annat ett fördjupat samarbete inom Norden och med en särställning för Finland. Sverige och Finland har i dag gemensam planering bortom fredstida förhållanden.

Även de baltiska länderna, övriga EU-länder, Nato:s partnerskap, Storbritannien, Frankrike och den transatlantiska länken till USA och Kanada ingår i denna samarbetssfär. För Sveriges och Nordens del är dessa samarbeten viktiga och har en avgörande betydelse för stabiliteten i vår del av Europa.

Remisstiden för att inkomma med synpunkter på [utredningen om ett eventuellt svenskt tillträde till konventionen om förbud mot kärnvapen](#) har löpt ut. Regeringskansliet kommer nu att gå igenom de inkomna remissvaren.

DN Debatt. 4 maj 2019

Debattartikel

Rolf Ekéus, Lars Ingelstam och Thomas Jonter, Svenska Pugwash:
["Remissvar visar att Sverige nu accepterar kärnvapen"](#)

Repliker

Peter Hultqvist (S), försvarsminister:
["Sverige agerar för nedrustning och icke-spridning av kärnvapen"](#)

Slutreplik från Rolf Ekéus, Lars Ingelstam och Thomas Jonter:
["Vi välkomnar försvarsministerns klarlägganden"](#)

KOMMENTAR

[Lars Hall](#) - Täby - 6 dagar sedan

"Sverige och Finland har i dag gemensam planering bortom fredstida förhållanden." Försvars- och säkerhetspolitiskt samarbete by Perkele - ett klen substitut för ett fullvärdigt medlemskap i den demokratiska försvarsalliansen Nato.

[Ulf Gustafsson](#) - Sundsvall - 6 dagar sedan

Bra Peter! Men som du ser finns det vissa som inte vill låtsas om "den svenska positionen". Därför är det hög tid och nödvändigt, oavsett hur det går med FN-konventionen, att lagstadga den svenska positionen. Komplettera lagen om kärnteknisk verksamhet med texten: "Det är förbjudet att till Sverige införa kärnvapen eller delar till eller utrustning för hantering av kärnvapen. Det är förbjudet att i Sverige framställa eller förvara kärnvapen inklusive delar till eller utrustning för hantering av kärnvapen. Det är förbjudet att i eller ifrån Sverige spränga eller avfyra kärnvapen.". (visa mindre)

”Vi välkomnar försvarsministerns klarlägganden”

<https://www.dn.se/debatt/repliker/vi-valkomnar-forsvarsministerns-klarlagganden/>

SLUTREPLIK DN DEBATT 4/5. Försvarsministerns tydliga försäkran om försvarssamarbetenas natur rycker undan grunden för Försvarsmaktens slutsats att militära samarbeten skulle ”starkt försämrats” eller utsättas för en ”starkt negativ påverkan” om Sverige tillträder konventionen om förbud mot kärnvapen, skriver Rolf Ekéus, Lars Ingelstam och Thomas Jonter.

Vi uttrycker i vår artikel oro för att Sverige genom en rad, var för sig odramatiska, beslut har hamnat ett nära beroende av Natos kärnvapenbeväpning. Vi bygger vår argumentation på en noggrann läsning av Försvarsmaktens remissvar om ett kärnvapenförbud, och en viss kännedom om hur Nato-samarbetet utvecklats under tjugofem år. Försvarsminister Peter Hultqvist (S) har replikerat på vår artikel. Vi har tre kommentarer:

1 Försvarsministern bekräftar i starka och tydliga ordalag att den svenska positionen vad gäller nedrustning och icke-spridning ligger fast, liksom vår militära alliansfrihet. Detta är en viktig markering, eftersom Hultqvists kända invändningar (se nedan) mot förbudsavtalet av många debattörer tagits till intäkt för att nedrustning är omöjlig och alliansfriheten i praktiken övergivits.

2 Vidare slår Hultqvist fast att inget av Sveriges militära samarbeten omfattar kärnvapen. Påståendet att vi har ett ”nära beroende av Natos kärnvapenbeväpning” är enligt honom felaktigt. Vi är inte ute efter att ”vinna” en debatt. Tvärtom: vi välkomnar givetvis detta klarläggande.

Hur det i sin tur förhåller sig till vad Försvarsmakten faktiskt skriver får väl redas ut direkt mellan myndigheten och dess ansvariga statsråd. Vad vi däremot kan konstatera är att övningar, materielsamarbeten, utbildningar med mera i många år har förberetts och genomförts i en miljö där – som Försvarsmakten uttrycker det – det finns en ”implicit nukleär dimension” och ”nukleära frågor är en integrerad del av verksamheter och förmågor”.

Det är ett mycket gott betyg åt dem som företrätt Sverige i otaliga möten och tusentals timmar av sammanträden att de tydligen vunnit framgång och respekt för Sveriges hållning. Försvarsministern kan nu med hela tyngden av sitt ämbete försäkra oss, riksdagen och svenska folket att ”inga samarbeten” innefattar kärnvapen.

3 Försvarsmakten påstår att militära samarbeten skulle ”starkt försämrats” eller utsättas för en ”starkt negativ påverkan” om Sverige tillträder förbudskonventionen. Detta är svårt att förstå. Försvarsministerns tydliga försäkran om samarbetenas natur rycker undan grunden för sådana drastiska slutsatser.

Svenska förhandlares integritet och tydlighet måste ha gjort stort intryck på samarbetsparternas företrädare. Under många år har dessa fått bekräftat att Sverige håller ett avstånd till kärnvapenbeväpning. Förbudskonventionen kommer inte på något avgörande sätt att ändra på detta.

Däremot kan, som flera remissinstanser påpekat, vissa formuleringar till exempel om ”dubbel användning” behöva justeras: så har skett med andra konventioner. Försvarsministern slog på hösten 2017 fast att förbudskonventionens inverkan på våra försvars- och säkerhetspolitiska samarbeten måste klargöras.

Nu tycks detta ha skett, paradoxalt nog delvis genom de iakttagelser vi gjort i vår artikel och den förnyade granskning som Försvarsministern torde ha genomfört under den gångna veckan. Det förefaller nu klart att han ansluter sig till den hållning som regeringen intog inför förhandlingen 2017 och som kom till uttryck i Sveriges ja-röst till förbudskonventionen den 7 juli 2017.

DN Debatt. 4 maj 2019

Debattartikel

Rolf Ekéus, Lars Ingelstam och Thomas Jonter, Svenska Pugwash:

[”Remissvar visar att Sverige nu accepterar kärnvapen”](#)

Repliker

Peter Hultqvist (S), försvarsminister:

[”Sverige agerar för nedrustning och icke-spridning av kärnvapen”](#)

Slutreplik från Rolf Ekéus, Lars Ingelstam och Thomas Jonter:

[”Vi välkomnar försvarsministerns klarlägganden”](#)

Stifta lag om förbud att föra in kärnvapen i Sverige.

<https://www.dn.se/debatt/stifta-lag-om-forbud-att-fora-in-karnvapen-i-sverige/>

I samband med flottbesök av krigsfartyg från USA, grundstötningen av den sovjetiska ubåten U 137 (1981) och nu senast i samband med det aktuella Vårdlandsavtalet mellan Sverige och Nato har upprepade gånger påståtts, att det är förbjudet att föra in kärnvapen i Sverige, skriver artikelförfattarna. Foto: Stefan Lindblom/TT

Inget förbud i dag. Det har i debatten upprepade gånger påståtts, att det är förbjudet att föra in kärnvapen i Sverige. Men något sådant förbud finns inte. Vi förespråkar därför att riksdagen i lag förbjuder införandet av kärnvapen till Sverige. Finland har en kristallklar formulering, som kan vara förebild för svensk lagstiftning, skriver fyra försvarsdebattörer.

I samband med flottbesök av krigsfartyg från USA, grundstötningen av den sovjetiska ubåten U 137 (1981) och nu senast i samband med det aktuella Vårdlandsavtalet mellan Sverige och Nato har upprepade gånger påståtts, att det är förbjudet att föra in kärnvapen i Sverige. I denna artikel konstaterar författarna att detta är en missuppfattning och argumenterar för att ett sådant förbud bör införas i svensk lag.

Varken i själva Vårdlandsavtalet ([MoU 4 Sept 2014](#)), eller i den departementspromemoria ([Ds 2015:39](#)) som Försvarsdepartementet utarbetat nämns kärnvapen över huvud taget. Detta utelämnande måste ses som högst anmärkningsvärt mot bakgrund av Sveriges brett förankrade hållning att inte anskaffa sådana och vårt lands mångåriga engagemang för kärnvapennedrustning. Frågan har givetvis dykt upp i många av de debatter och i dessa har ofta hänvisats till att "svensk lag gäller", och att svensk lag givetvis står över tillämpningen av avtalet.

Vad säger då svensk lag? När frågan preciseras på det sättet finns två huvudkandidater. Den ena är lagen om kärnteknisk verksamhet, antagen av riksdagen 1984 ([SFS 1984:3](#)). Denna lag handlar dock om kärnteknik för kraftproduktion och närallgigande frågor. Den innefattar visserligen förbud att utan tillstånd föra in uran eller plutonium i landet. Tillstånd ges av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer. Både lagens förarbeten och dess lydelse ger dock klart besked om att det är civil kärnkraft som lagen avser.

Den andra kandidaten är det internationella icke-spridningsfördraget, NPT, som trädde i kraft 1970. Innebörden är att endast fem stater – USA, Sovjetunionen (numera Ryska förbundsrepubliken), Frankrike, Storbritannien och Kina – tillåts ha kärnvapen, inte får dela med sig kärnvapen till några som helst mottagare (och dessutom förväntas rusta ner, vilket skett endast i mycket begränsad omfattning). Övriga deltagande stater förbinder sig att avstå. Samtidigt skulle civil kärnkraft, i internationellt kontrollerade former, kunna installeras i alla länder som hade intresse därav. Som icke-kärnvapenmakt (en av cirka 180 stater) inom NPT har Sverige alltså förbundit sig att inte tillverka, förvärva, mottaga eller använda kärnvapen.

Om någon lag inte finns vid det tillfälle då införsel av kärnvapen aktualiseras skulle en regering, även en minoritetsregering, utan lagändring eller ens ett riksdagsbeslut kunna tillåta sådan.

Är det så att denna förpliktelse förbjuder införandet av kärnvapen? Enligt en strikt tolkning av NPT:s artikel II skulle svaret kunna vara ja. Men denna föreskrift avsågs istället att tolkas så att kärnvapen kan placeras på icke-kärnvapenmaktens territorium utan att betraktas som överförda så länge kärnvapenmakten fortfarande har full kontroll över dem. USA har placerat ut kärnvapen i bland annat Nederländerna, Tyskland, Belgien, Italien och Turkiet men behållit kontrollen över dem. Detta har inte ansetts strida mot NPT, i varje fall inte av de berörda ländernas regeringar. Men NPT pekar i sin artikel VII på en möjlighet att skapa fullständigt kärnvapenfria områden genom att regionalt inrätta så kallade kärnvapenfria zoner, vilket också skett på många håll.

Det har funnits planer på att vid kritiska lägen eller krig låta NPT träda ur kraft med följd att kontrollen skulle kunna överlåtas till respektive regering. Detta skulle dock strida mot NPT enligt den senare förklaring som (på svenskt initiativ) enhälligt antogs 1985 att NPT gäller "under any circumstances".

I praktiken är alltså läget klart: vårt medlemskap i NPT kan inte åberopas som ett lagligt förbud mot att till exempel USA skulle placera kärnvapen i Sverige. Några andra rimliga kandidater i svensk lagstiftning finns inte och har heller inte nämnts i debatten. Det är alltså oriktigt att hävda att införande av kärnvapen i vårt land är förbjudet i lag.

Om vi ser till våra grannländer är situationen något paradoxal. Norge och Danmark har varit medlemmar av Nato sedan dess bildande 1949, och är alltså som medlemmar bundna av fördragsorganisationens doktrin om avskräckning med kärnvapen. Men de utverkade (liksom Island och Spanien) ett undantag som fortfarande gäller, som innebär att kärnvapen inte ska kunna placeras på deras

territorier i fredstid. Historisk forskning har visat att Norge under delar av kalla kriget var förberett att ta emot kärnvapen med kort varsel (se studier av den norska historikern Rolf Tamnes). Detta ger ännu en påminnelse om att en politisk avsikt kan naggas i kanten, och därför så starkt som möjligt bör skyddas av en entydig och klar lagstiftning.

Finland har haft en i jämförelse med övriga nordiska länder avvikande historia och andra erfarenheter. Landet har under en lång period präglats av sin närhet till Sovjetunionen. Viktigt i detta sammanhang är att Finland, i sin Kärnenergilag från 1987 – en liknande lag som den svenska som ovan nämnts – inkluderat en formulering som rakt ut säger: "det är förbjudet att införa kärnvapen till Finland" ([FFS 1987 nr 990, § 4](#)).

I avsaknad av svensk lagstiftning är det alltså politiska beslut som ska garantera att införsel inte sker. Försvarsminister Peter Hultqvist bekräftar att det förhåller sig så (SvD 29 februari 2016): "Vi är inte beredda att acceptera kärnvapen på svenskt territorium, i svenska hamnar eller i svenskt luftrum. Jag förutsätter att även följande regeringar följer den inriktningen."

Det är alltså regeringen, och "följande" regeringar, som "förutsätts" hålla fast vid principen. I besläktade fall, till exempel NPT själv, och många aspekter kring kärnkraften, finns lagstiftning som uttrycker de folkvaldas vilja, och som regeringen kan åberopa och måste följa. Om någon lag inte finns vid det tillfälle då införsel av kärnvapen aktualiseras skulle en regering, även en minoritetsregering, utan lagändring eller ens ett riksdagsbeslut kunna tillåta sådan.

Vi förespråkar därför att riksdagen i lag förbjuder införandet av kärnvapen till Sverige. Finland har en kristallklar formulering, som kan vara förebild för svensk lagstiftning.

Lars Ingelstam, professor emeritus i teknik och social förändring **Thomas Jonter**, professor i internationella relationer, ordförande i Svenska Pugwash **Jan Prawitz**, fd vetenskaplig rådgivare till Sveriges nedrustningsdelegation **Gunnar Westberg**, professor emeritus i medicin, styrelseledamot i Svenska Läkare mot Kärnvapen

Uppsägning av vädlandsavtal med Nato och lagstiftning mot kärnvapen

Motion 2017/18:2960 av Valter Mutt m.fl. (MP)

https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/motion/uppsagning-av-vardlandsavtal-med-nato-och_H5022960

av Valter Mutt m.fl. (MP)

[Uppsägning av vädlandsavtal med Nato och lagstiftning mot kärnvapen \(docx, 57 kB\)](#)

[Uppsägning av vädlandsavtal med Nato och lagstiftning mot kärnvapen \(pdf, 75 kB\)](#)

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anføres i motionen om att skyndsamt skriva under FN:s konvention om globalt förbud mot kärnvapen och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anføres i motionen om att stifta en lag som otvetydigt förbjuder kärnvapen i Sverige och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anføres i motionen om inspektionsrätt av utländska marina enheter och flygstridskrafter och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anføres i motionen om att säga upp vädlandsavtalet med Nato och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Alla civiliserade länder behöver agera med de medel som står dem till buds för att världen ska bli fri från kärnvapen.

Sveriges regering bör därför skyndsamt skriva under den FN-konvention som förbjuder kärnvapen (Treaty on the Prohibition of Nuclear Weapons), och som vi i FN:s generalförsamling den 7 juli 2017 röstade ja till, så att riksdagen i ett nästa steg kan ratificera. Detta bör riksdagen ge regeringen tillkänna.

Sverige saknar lagstiftning som uttryckligen förbjuder införsel av kärnvapen på svenskt territorium. En icke kontrollerbar förhoppning om att kärnvapenländer respekterar Sveriges kärnvapenfrihet räcker inte. Andra länder, exempelvis Finland, har lagfäst förbud mot att föra in kärnvapen i landet. Nya Zeeland har även lagreglerad status som kärnvapenfri zon (New Zealand Nuclear Free Zone, Disarmament, and Arms Control Act 1987). Även Sverige behöver skyndsamt stifta en lag som otvetydigt förbjuder kärnvapen i vårt land. Detta bör riksdagen ge regeringen tillkänna.

Sverige saknar kontrollmekanismer för att försäkra sig om utländska marina enheter eller flygstridskrafter för med sig kärnvapen in på svenskt territorium.

Problemet är inte nytt men har aktualiserats i och med att Sverige ingått ett så kallat värdlandsavtal med Nato. I och med detta har Sverige exponerat sig för politiska påtryckningar.

Enligt läckta dokument har USA:s försvarsminister James Mattis med hänvisning till såväl värdlandsavtalet som Sveriges och USA:s bilaterala försvarsöverenskommelse, utövat påtryckningar för att vi ska avstå från att underteckna konventionen om globalt förbud mot kärnvapen.

Sverige behöver skyndsamt lagstifta om att vi kräver inspektionsrätt av utländska marina enheter och flygstridskrafter och i fall detta nekas, kommer tillträde till svenskt territorium inte att medges. Detta bör riksdagen ge regeringen tillkänna.

Det finns tunga skäl att säga upp värdlandsavtalet med Nato. I och med avtalets utformning som innebär en osäkerhet om Sverige verkligen är fritt från kärnvapen, riskerar vårt land att bli måltavla för ryska kärnvapenmissiler. Därför bör Sverige utan dröjsmål säga upp värdlandsavtalet med Nato. Detta bör riksdagen ge regeringen tillkänna.

Valter Mutt (Mp)

Annika Lillemets (Mp)

Carl Schlyter (Mp)

Jabbar Amin (Mp)

Ärendet är avslutat **Motionskategori:** Fristående motion **Tilldelat:** Utrikesutskottet

Händelser

Inlämnad: 2017-10-05 **Granskad:** 2017-10-05 **Hänvisad:** 2017-10-13

[Yrkanden \(4\)](#)

[Behandlas i betänkande \(2\)](#)

Avsändare (4)

[Valter Mutt \(MP\)](#)

[Annika Lillemets \(MP\)](#)

•

[Carl Schlyter \(MP\)](#)

[Jabar Amin \(MP\)](#)

USA:s nya potentiella slagfält – Sverige

<https://www.alliansfriheten.se/usas-nya-potentiella-slagfalt-sverige/>

2 juli, 2019

Per Blomquist

Försvarsministern ger USA ett nytt potentiellt slagfält på Sveriges markterritorium! Ja, försvarsminister Peter Hultqvist (S) har mycket att förklara i militära termer, då han föreslår vårt svenska territorium till slagfält för avskräckningsgiganten USA.

Att Sverige har fått en skicklig journalist till försvarsminister framgår av artikeln på DN-debatt (28/6), där han kort *politiskt* beskriver både ett hot mot Sverige och en räddning av Sverige med två av världens militärt starkaste krigsmakter inblandade. Han låter svenskt markterritorium bli slagfält till nytta för den ena kärnvapengiganten mot den andra.

Trots detta enorma *militära insteg* på svenskt markterritorium hävdar han: "Sverige är och ska förbli militärt alliansfritt, men samarbetena med andra är omfattande och har stegvis fördjupats. Det är en av huvudpelarna i regeringens försvars- och säkerhetspolitiska strategi."

Fel strategi! Sverige ska verka för avspänning mot krig för fred.

Krig är en realitet som måste förstås i reella militära termer som en strategisk/operativ processuell händelsekedja som stormakterna *förbereder i fred – för insats i nuet*.

Låt mig genast framhålla för att inte bli missförstådd: Ryssland rustar och har klara militära fördelar för krig i Norden och därefter för fortsatt krig eller hot om krig mot Europa och Arktis. Ryssland kan slå till först, har närhet till målområdet, till exempel Atlanten. Tid och rum talar för Ryssland, och styrkeläge kan väljas då lämpligt tillfälle ges. Ja, dessa faktorer måste värderas när Ryssland försöker ta sig ur sitt för avskräckning instängda utgångsläge. Det är ingen lätt rysk krigsuppgift, trots militära fördelar!

Den militära styrkan ska användas för försvar av egen terrorkapacitet mot USA:s motsvarande, heter det. Denna militära styrka behöver inte vara ett hot mot Sverige.

Sverige kan inte militärt stå emot Ryssland. Men Ryssland har ingen anledning att angripa Sverige. Tvärtom! Ett trovärdigt defensivt försvar är till nytta för Ryssland. Sverige ska ha ett självständigt folkförsvar över ytan. Försvaret måste finnas eftersom vi är omgivna av militära stridskrafter.

Sveriges militärstrategiskt/operativa läge i Norden är betydelsefullt. Oförsvarat kan Sverige snabbt användas.

Sett ur Rysslands synvinkel måste USA/Nato hindras att använda svenskt markterritorium.

Självständigt och militärt alliansfritt bör Sverige absolut inte tillåta USA/Nato-övningar på svenskt territorium!

Sveriges militärstrategiska läge bör sålunda värderas utifrån krig mellan stormakterna. Det som kan trigga till krig mellan USA och Ryssland är att Ryssland har avskräckningskapacitet – kärnvapen och andra massförstörelsevapen – både för ett första och ett andra slag, positionerade på Kola och i västra Ryssland.

Ja, både Ryssland och USA har och anskaffar kapaciteter för att, som det heter, *försva* sina militära avskräckningsmedel och deras positioner. Men för att lösa detta försvar finns främst *anfallsmedel*. Det är alltså två krigsmakter beredda för *anfallskrig* som är positionerade öster om Sverige. Sverige bör göra vad vi kan för att minska spänningen mellan dessa parter.

Båda sidor har och utvecklar missilrobotar både för försvar och för anfall. Sverige ska inte ha duellstridsstridskrafter som utmanar någon av parterna. De kan slås ut redan några timmar efter ett krigsutbrott.

Militära medel och metoder talar för att stormakternas del- och slutmål befinner sig långt från deras utgångslägen. Tidsfaktorn för att nå slutmålen är mycket viktig. Målen måste kunna försvaras. Försvar i "slutmålen" ska förstås som – hit men inte längre – och kan även gälla havsområden. Stormakterna menar att utmattning och fred kommer före utplåning.

Luftrummet måste värderas särskilt. Bekämpning från luftrummet kan ske mot mål globalt sett. Luftoperationer som leder till att mål tas och försvaras kan genomföras. De är militärt dyrbara och svårförsvrade, vilket kan begränsa användningen.

Det stora kriget är mindre sannolikt, ja, osannolikt, menar många experter. Sverige ska inte delta i USA:s förberedelser för ett potentiellt avskräckningskrig. Sverige ska självständigt stå emot mindre krig som kan trappas upp till storkrig. Ett defensivt folkförsvar är till nytta för alla Sveriges kringliggande parter, återigen främst för Ryssland.

Ett angrepp på ett defensivt försvar bör ge klart mindre förluster och förödelse än ett duellkrig med en avskräckningsmakt på vår sida.

Två viktiga, ja, grundläggande militära faktorer ingår i krigskedjan mellan avskräckningsgiganterna, nämligen tid och rum. Ryssland måste övervinna stora geografiska områden för att nå målet för huvudmotståndarens utmattning, till exempel Nordatlanten. Tidsfaktorn är exceptionellt viktig, inte minst för Ryssland. Sveriges trovärdiga försvar är till nytta för ett snabbt ryskt krigsförlopp. Under fredliga förhållanden, utan pacifistiska förvillelser, kan Sverige bli en garant för en utveckling mot krig och för fred.

Ett trovärdigt svenskt försvar som inte utmanar kan godtas av båda de stora. För Ryssland utgör Sverige en gigantisk skyddsmur på 160 mils bredd mot USA. Ryskt anfall på Sverige skulle genast radera skyddsmuren och än värre: USA kan då skapa en anfallsbastion på vårt territorium mot Rysslands terrorkapacitet och totala säkerhet.

Ryskt anfall på Gotland, som framförts i debatten, kan ge USA/Nato hela övriga Sveriges markterritorium till anfallsbastion mot Kola och västra Ryssland, ty då råder krig mellan Ryssland och Sverige.

USA har främst resurser för krig på havet och i luftrummet och önskar snarast brohuvuden på fast mark. De finns i Europa och behövs inte i Sverige.

Observera att det är två starka militära faktorer försvarsministern vill beröva Ryssland. Dels ger han bort Sverige som skydd för Ryssland mot huvudentagonisten USA. Dels ger han bort Sverige för att bli slagfält åt USA mot Rysslands kärnområden. Försvarsministern har verkligen skapat potentiella anfallsmål för Ryssland. Snabbast sker det med nya kärnvapen. Det är inte särskilt fredsbefrämjande. Och allt detta sker ohotat i fred!

Kort kan försvarsministerns strategi som han arbetat med sedan år 2014 bemötas med: Militärt ogenomtänkt! Sveriges ansvariga politiker bör tänka om och tänka militärt krigsavhållande och fredsbefrämjande. Då kan vår politik och diplomati verka för avspänning långsiktigt.

Anmärkning. – Författaren är överste 1 gr. och ledamot av Kungl. Krigsvetenskapsakademien

Nato planerar för storkrig mot Ryssland

http://www.nyakultursoren.se/wp-content/uploads/2016/10/09-16_03_528854424_-a1360.jpg

[3 oktober, 2016](#) [sosommeliuss](#) [4 kommentarer](#)

Stormakterna planerar i dag för krig och tror att detta är det bästa sättet att försvara sig mot krig. Bilden soldatparad i Moskva.

Allt fler politiker och militärer hävdar att krig inte bara är möjligt utan kan bryta ut när som helst. Denna nya hållning har lett till ökade spänningar mellan Ryssland och västvärlden. Liknande förhållningssätt har historiskt ofta lett till överilade krig också när diplomatiska lösningar hade varit möjliga, skriver [Michael T Klare](#), amerikansk professor i World Security Studies, i *Le Monde Diplomatiques* engelska utgåva.

En möjlig scen för ett nytt storkrig är mest trolig utmed Natos östliga gräns, i Polen och de baltiska staterna. Men den kan också komma att omfatta både de skandinaviska länderna och svartahavsregionen, fruktar Klare.

Det tänkbara kriget kommer i första hand att utkämpas med konventionella vapen. Men det kan inte uteslutas att ett krig kan eskalera till ett kärnvapenkrig. I en artikel i tidskriften *Nato Review* i år diskuteras att flygplan som kan medföra kärnvapen i allt större utsträckning bör inkluderas i Natos övningar för att ”förstärka trovärdigheten i Natos kärnvapenhot” och skapa osäkerhet i Ryssland om när Nato kan tänkas beordra ett kärnvapenangrepp.

USA:s försvarsminister [Ash Carter](#) sa 27 april i år i en kommentar till USA:s nya militärbudget att den inrymmer en vändpunkt, med planering som går ut på att USA åter fokuserar på en tänkt stormaktskonflikt, som kan utspela sig mot ”fiender” som Ryssland och Kina, som nu ”har avancerade vapen som kan neutralisera delar av USA:s tidigare militära överlägsenhet”.

USA:s militära budget innebär satsningar under 2017 på 30 miljarder kronor på att installera en topputrustad stridsbrigad i östra Europa. Därtill kommer stora satsningar på moderniseringar av avskräckande kärnvapen.

För första gången upprättas i de baltiska staterna semipermanenta Natobaser på vad som tidigare var sovjetiskt territorium.

Det är omöjligt att inte uppfatta ekon från det kalla kriget, skriver Klare.

Han går inte närmare in på konsekvenserna för ett land som Sverige av det nya scenariot. Men det ligger nära till hands att gissa att Sverige påverkats av amerikanska strategier för att spela en militär roll med de nya förutsättningarna. Den hastigt utplacerade militära styrkan på Gotland är bara en minimal bricka i ett storpolitiskt skrämmande maktspel, som borde diskuteras öppet i Sverige, vilket i dag knappast är fallet.

Det är möjligt att Donald Trump väljs till amerikansk president den 8 november, läget i dag är jämnt mellan honom och Hillary Clinton. Trump har flera gånger ifrågasatt varför USA inte ska kunna använda kärnvapen, när man nu har dem. I en debattartikel i DN den 24/9 [skrev](#) professorn och USA-specialisten Erik Åsard att Trump utgör ett hot mot världsfreden.

Hotet blir än värre insatt i ovanstående sammanhang där Nato redan nu går i konfrontation mot Ryssland.

Uppenbar risk att Ryssland provoceras till krig i Europa

<https://www.vk.se/2017-06-02/uppenbar-risk-att-ryssland-provoceras-till-krig-i-europa>

Publicerad 02 juni 2017 - Uppdaterad 09 april kl. 10:28

(2017-06-07) Riskerna för ett kärnvapenkrig i Europa ökar och är egentligen större nu än någonsin under kalla kriget. Natos expansion är den huvudsakliga förklaringen. Natoinstallationer nära Ryssland, med uppgift att ge Västalliansen och USA en "förstaslagsförmåga" skapar ett allt starkare tryck på Ryssland att "slå till först" i händelse av ett tillspetsat läge. Det skriver samhällsdebattören Leif Ellinder.

Västerbottens-Kuriren
redaktion@vk.se

Domedagsklockan är en symbolisk klocka, som används av en grupp vetenskapsmän för att visa hur nära mänskligheten står inför ett kärnvapenkrig. Detta illustrerar man genom att man anger antalet minuter som finns kvar till "midnatt" – alltså ett fullskaligt kärnvapenkrig. För fyra månader sedan flyttades klockan fram en halv minut och klockan står nu på 2 1/2 minuter före midnatt.

Samma forskargrupp ger ut tidskriften "The Bulletin of the Atomic Scientists". I tidskriftens senaste nummer (mars 2017) varnar tre högt ansedda vetenskapsmän, Hans Kristensen, Matthew McKinzie och Theodore Postol, för en ytterst oroande utveckling – såväl politiskt som militärstrategiskt – när det gäller riskerna för ett kärnvapenkrig.

Under det kalla kriget rådde MAD-doktrinen. Denna utgick från att de båda stormakterna hade tillräckligt mycket kärnvapen att för att utplåna varandra i händelse av krig. "MAD" åstadkom således en terrorbalans vars effekt var att risken för krig minskade.

MAD-doktrinen övergavs för drygt tio år sedan. Tidskriften Foreign Affairs – som representerar USA:s utrikespolitiska etablissemang ("The Council on Foreign Relations") – publicerade i mars 2006 en artikel med rubriken "The Rise of U.S. Nuclear Primacy" författad av Keira Lieber och Daryl Press. Här konstaterades att USA:s militärstrategiska mål nu inte längre var en förlängning av MAD. Nu är målet att USA vid ett framtida kärnvapenkrig ska segra.

En sådan seger förutsätter dock att USA tillägnar sig vad man kallar en "förstaslagsförmåga". Genom att angripa först, omintetgör man motpartens förmåga att slå tillbaka. Detta ska ske dels genom att slå ut icke avfyrade missiler i sina avfyrningsramper (silos) dels genom att skjuta ner redan avfyrade missiler med antimissiler.

Följande talar för att USA:s "förstaslagsförmåga" håller på att bli en verklighet: I En förstaslagsförmåga är numera en central del i USA:s planering,

I Antalet länder i Nato som nu omringar Ryssland har sedan Sovjetunionen upplösning ökat från 16 till 29 länder.

I Natos militära utgifter överskrider Rysslands tiofaldigt och det amerikanska kärnvapensystemet planerar man att uppgradera med "en trillion (12 nollor) dollar".

I Installation av "super-tändrör" – en ny teknologisk innovation – på samtliga ubåtsbaserade missiler, vilket innebär att man nu med 90 procents sannolikhet kan slå ut alla kärnvapenmissiler som befinner sig i sina silos.

I Fortsatt utbyggnad av antimissilsystemet Aegis. Ett system som tillåter att antimissilerna också kan avfyras från fartyg.

Efter Sovjetunionens fall har Ryssland från en låg nivå fördubblat sina försvarskostnader. Men Rysslands militära utgifter utgör enligt Stockholms internationella fredsforskningsinstitut, Sipri, fortfarande mindre än en tiondel av Natos totala utgifter och mindre än en tredjedel av Natos försvarskostnader i Europa. Det finns därför skäl att – precis som Siemon Wezeman på Sipri – ifrågasätta om Rysslands militära styrka utgör ett seriöst hot mot Nato.

William Perry, amerikansk försvarsminister 1994-1997, har påpekat att risken för ett kärnvapenkrig nu är större än vad den någonsin var under det kalla kriget. Då får man betänka att det under Perrys ämbetsmannaperiod vid tre tillfällen var ytterst nära att ett kärnvapenkrig startade av rent misstag.

Det som Ryssland i dag fruktar är dock så kallade "dekapiterade" anfall som utgår från Natoinstallationer i Rysslands närområde och som slår ut ledningscentraler. Ryssland saknar nämligen ett rymdbaserat infrarött varningssystem som tidigt skulle kunna förvarna vid ett anfall. Rysslands varningssystem är i stället knutet till ett markbundet radarsystem. Ett sådant system ser inte över horisonten. Av det skälet får Ryssland vid angrepp bara halva förvaringstiden jämfört med USA. Hur skulle USA uppträda mot en fientligt inställd militärallians med kärnvapen och missiler i dess närområde? Kubakrisen 1962 ger ett konkret svar på den frågan. Mest oroande är dock det förhållandet att den förstaslagsförmåga, som USA nu tillägnat sig, skapar ett allt starkare tryck på Ryssland att slå till först.

Det förefaller sannolikt att en sådan rysk motreaktion i första hand kommer att riktas mot missilbestyckade Natobaser som ligger närmast den ryska gränsen – alltså baser som kan användas för blixtanfall som Ryssland inte hinner reagera på förrän det är för sent.

På ett ekonomiskt forum i St. Petersburg juni 2016 – då frågan om avspänning mellan stormakterna kom upp – vädjade Vladimir Putin till en grupp utländska journalister med bland annat följande ord: "Vår amerikanska partner fortsätter att bygga ut sitt missilförsvarssystem, man åberopar ett hot från Iran som inte existerar, man ljugar och man förstår inte hur farligt detta är ...

En skeptiker kan ställa sig frågan vad Ryssland har att vinna på ett förstaanfall om USA kommer att vedergälla. Lika relevant är frågan huruvida USA är berett att bära riskerna för en vedergällning så länge som landets eget territorium inte kränkts.

I bägge situationerna framstår Europa som den stora förloraren.

Leif Elinder

Vilket är det största säkerhetspolitiska hotet mot Sverige?

<https://anthropocene.live/2017/10/22/vilket-ar-det-storsta-sakerhetspolitiska-hotet-mot-sverige/>

Datum: 22 oktober, 2017 Författare: lars bern

För att kunna besvara den rubricerade frågan vill jag här återge [en artikel skriven av Stefan Lindgren](#) i 8 dagar där han redogör för en analys av det säkerhetspolitiska läget från den finske översten, dr Pekka Visuri. På punkt efter punkt motbevisar den finske militärexperten den alarmistiska propaganda som pumpas ut i våra MSM och drivs av militärledningen och en lång rad politiker.

Först konstaterar han att Ryssland efter Sovjets upplösning rustat ned kraftigt. Av armén på 4 miljoner man återstår 800 000.

** Den sovjetiska östersjöflottan hade år 1991 cirka 40 ubåtar, 5 kryssare, 5 jagare, 29 fregatter och cirka 300 mindre farkoster.*

** År 1995 hade Ryssland 9 ubåtar, 3 kryssare, 2 jagare, 18 fregatter och ca 150 mindre farkoster i Östersjön.*

** År 2001 fanns 2 ubåtar och några ytfarkoster.*

** År 2011 fanns 2 ubåtar, 2 jagare och 3 fregatter.*

** År 2016 fanns 1 ubåt, 8 jagare eller fregatter.*

För jämförelsens skull kan nämnas att det i Östersjön år 2016 på västsidan fanns 16 ubåtar och cirka 30 stora ytfarkoster (jagare eller fregatter). Styrkeförhållandet när det gäller farkoster visar att Ryssland är klart underlägset i Östersjön, säger översten. "...i början av 2000-talet nedlades garnisonerna bakom Finlands östgräns, med undantag för ett par brigader i Karelen och nära S:t Petersburg samt trupper i Petsamo och Murmanskområdet underställda till den nordliga flottan."

"På senare år har man inte lyckats genomföra planerade ökningarna av nyanskaffningar. Rysslands militärbudgetar har i själva verket krympt en aning och gör det fortsatt i rambudgetarna för de närmaste åren enligt IISS. "

"... de nuvarande trupperna (har) inte förmågan att genomföra något storangrepp mot Västeuropa av den typ som sovjetarmén under kalla kriget hade."

Därefter undersöker översten de baltiska staternas situation och konstaterar att Ryssland om det ville skulle kunna ta Tallinn och Riga på några timmar, utan att vare sig Finland, Sverige eller Nato skulle kunna göra mycket åt det.

Men även i Estland har underrättelsetjänsten kommit fram till att ett angrepp inte är troligt och att "Ryssland inte nödvändigtvis ens hade tillräckliga styrkor".

"Hela Rysslands landstridskrafter med luftburna trupper uppgår till sammanlagt cirka 310 000 soldater. Dessa trupper ska räcka till i två världsdelar, från Murmansk och Kaliningrad till Vladivostok, varför det är begripligt att speciellt många inte kan vara stationerade i närheten av det fredssinnade Finland.

För jämförelsens skull kan nämnas att Finlands krigstida truppstyrkor även efter de senaste nedskärningarna uppgår till 230 000 soldater. Det är överhuvudtaget svårt att föreställa sig en situation då man i Ryssland skulle anse ett angrepp på Finland – eller de baltiska länderna – så viktigt att man skulle binda upp hälften av alla tillgängliga infanteritruupper där."

Slutligen går översten in på Nato och ställer 49-dollarsfrågan:

"...varför 500 miljoner rika västeuropéer behöver hjälp av 300 miljoner amerikaner för att försvara sig mot 140 miljoner klart fattigare ryssar".

"EU-länderna har ständigt två miljoner soldater i vapen och medlemsländernas sammanräknade militärutgifter uppgår till 200 miljarder euro. Ryssland har 800 000 soldater i vapen och av dessa hälften på annat håll än i närheten av EU. "

"Rysslands militärutgifter uppgår till ungefär en tredjedel av EU:s, och av dem går

hälften till de behov en global stormakt har, närmast till att upprätthålla kärnvapen och världshavsflottor. Med hänsyn till dessa styrkerelationer kommer knappast någon i Moskva på tanken att börja angripa EU. Alla som har fördjupat sig i saken vet detta, men många har sina egna skäl för att måla upp hotbilder.”

Pekka Visuri menar alltså att säkerhetssituationen på det hela taget inte utvecklats till Finlands (eller Sveriges för den delen/red anm) nackdel. Men så har också Finland ökat sina försvarsanslag med 34 % i reala termer 1991 till 2016. Sverige däremot har under samma tid minskat sina anslag med 14 % i reala termer. Men framförallt har Sverige spolat värnplikten, vilket Finland inte gjort. Sannolikt har också den svenska militärens förkärlek för dyra vapensystem liksom deltagandet i Nato:s krig i Afghanistan och USA:s krig i Irak dränerat resurserna i en omfattning som inte skett i Finland.

Kort sagt ger Pekka Visuris analys mycket stoff till eftertanke. Han har gjort just den kyliga analys som svenska försvarspolitiker har försummat till förmån för populistiskt vapenskrammel och russofobiska hjärnspöken.

Någon kanske tror att överste Visuri mixtrat med siffrorna för att överdriva den ryska nedrustningen efter Sovjets upplösning. Det är snarare tvärtom. Han underskattar sammanbrottet på 90-talet och han överskattar volymen på det reformprogram som inleddes efter Georgienkriget.

Hans siffror från Stratfor säger att Ryssland var berett att satsa 700 miljarder USA-dollar till 2020.

Den rätta siffran är 517 miljarder dollar. Emellertid har programmet bantats i två omgångar och uppgår nu till 293 miljarder dollar (räknat på dagens dollarkurs 58 rubel).

För att återgå till den rubricerade frågan, vilket är då det största säkerhetspolitiska hotet mot Sverige? Det som gör Ryssland farligt för Sverige är alltså inte ett hot om

en invasion av den typ som existerade under Sovjet-tiden. Det vi har anledning att frukta är ryska kärnvapen. Vi bör alltså fråga oss i vilken situation som ryssarna kan tänkas sätta in kärnvapen mot vårt land?

USA har under efterkrigstiden använt sin överlägsna krigsmaskin och enorma säkerhetsapparat under CIA för att anfalla och omstörta i stort sett alla länder som på något sätt hotat eller hotar den styrande oligarkins ekonomiska intressen. Detta finns väl dokumenterat UR:s programserie [USA enligt Oliver Stone](#). De enda man ännu inte gett sig på är länder med egna kärnvapen.

Från oligarkins sida har man ända sedan Sovjets kollaps haft som ett centralt mål att införliva Ryssland med sina enorma naturresurser i sin världshegemoni. Putins mycket framgångsrika patriotiska politik har satt stopp för detta, varför man gör sitt yttersta för att försöka destabilisera och störta hans regim. Man har satt in sanktioner och ett kraftigt ökat militärt hot runt ryska gränsen. Sveriges smyganslutning till NATO (mot folkviljan) är ett led i uppbyggnaden av detta hot. Om USA/NATO skulle anfalla Ryssland, vilket är ett tänkbart alternativ som diskuteras bland hökarna i Pentagon, skulle Ryssland försvara sig med sina kärnvapen.

Svaret på den rubricerade frågan är alltså att om vi har USA/NATO-militär på svenskt territorium som under den senaste militärövningen, så kommer vårt land att bli ett av målen för en rysk motoffensiv med kärnvapen.

Det största säkerhetspolitiska hotet mot Sverige är således våra politikers smyganslutning av landet till NATO. En långt klokare politik hade varit att liera oss med Finland i en fortsatt alliansfrihet och ett återupprättande av ett självständigt svenskt försvar i paritet med det finska.

Lars Bern

Kärnvapenfritt Sverige?

Posted on september 23, 2014 by Jan Milld

Har du hört talas om parollen ***"NORDEN – KÄRNVAPENFRI ZON"***?

Det är ett krav som har drivits i mer än tre decennier av olika politiker, partier och beslutande församlingar i Norden.

- Först ut var Finlands president *Urho Kekkonen*, som tog upp frågan i ett tal 1963.

Sedan har tanken fått stöd i många olika sammanhang:

- Våren 1981 startade namninsamlingskampanjer i Norge, Sverige och Danmark.

Ur det svenska uppropet:

"Vi kräver av Sveriges regering och riksdag:

– att tillsammans med övriga nordiska länder förbinda sig att kärnvapen inte stationeras inom zonen. Ej heller skall zonen i ett akut krisläge kunna utnyttjas för kärnvapenkrigföring.

– att verka för att kärnvapenmakterna garanterar att inte använda kärnvapen mot länderna inom zonen.

- att verka för att ett internationellt kontrollorgan inrättas med uppgift att kontrollera att zonen respekteras.
- att upprättandet av zonen blir led i en säkerhetspolitik där nedrustnings- och avspänningsarbetet sätts i främsta rummet.”

- Den 1 maj 1981 antog också de socialdemokratiska partierna och fackföreningsrörelsen i de tre skandinaviska länderna ett uttalande om en kärnvapenfri zon i Norden.
- *Olof Palme* var fram till sin död 1986 engagerad för Norden som en kärnvapenfri zon.
- År 1993 antog Nordiska rådet enhälligt en rekommendation om Norden som kärnvapenfri zon.

År 2014 förefaller ett kärnvapenfritt Norden inte längre som aktuellt.

Plötsligt gäller nu frågan istället om ens Sverige ska vara kärnvapenfritt!

Steg för steg har Sverige förts allt närmare NATO:

- *deltagande i NATO-ledda militära insatser runtom i världen*
- *deltagande i olika NATO-möten*
- *testbana i Norrland för NATO*
- *upplåtande av svenskt luftrum åt NATO.*

Detta kröns nu med att Sverige dels förbinder sig att delta i militära insatser även mot Ryssland, dels upplåter sitt landområde åt NATO-trupper. Sverige ska bli ett **"vårdland"**.

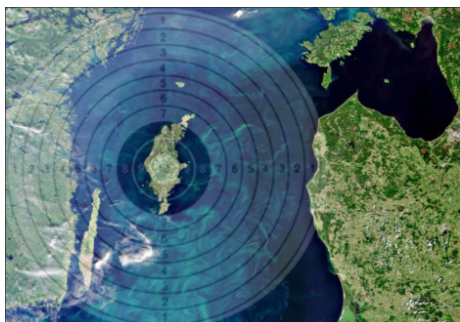
Detta senare innefattar möjligheter att dessa trupper medför även kärnvapen.

Formellt är Sverige fortfarande inte medlem i NATO, men i praktiken blir vid det.

Varför sker detta?!

På vad sätt gagnar dessa avtal svenska intressen?

Varför på detta sätt göra oss till **måltavla** för ryska angrepp i händelse av storkrig?

På den frågan duckar försvarsminister *Karin Enström*.

I stället för att i sak motivera åtgärderna hänvisar hon till att det i riksdagen finns en *bred och blocköverskridande enighet* om att alliera sig med NATO på detta sätt.

Svensk politik i sammanfattning? Alla går med strömmen, man följer flocken, envar gör som alla andra. Och skulle stemmet ändra riktning, då sker det blixtnabbt, alla ställer om samtidigt. Som ett *fiskstim*.

Förmodligen ser Enström, Löfvén och deras likasinnade detta som ett uttryck för demokrati, när de alla tycker lika och agerar i samförstånd.

Vad de då glömmar bort är bara folket.

Hur ska medborgarna få en chans att välja och att påverka, om inga skillnader märks mellan partierna och om de viktiga sakfrågorna hålls borta från valrörelserna?

Här kommer den film som jag nu gjort, med titeln *"NATO, SVERIGE OCH SÄKERHETEN"*:

Denna nya film kompletteras av min tidigare NATO-film, som gäller NATO:s utveckling:

Finns det ett samband mellan mordet på Olof Palme och den svenska NATO-anslutning som nu går mot sin fullbordan?

Författaren Anders Jallai om Palme:

"Genom sina informella kanaler till ryssarna fick han information om att Sverige skulle anfallas med taktiska kärnvapen redan i ett inledningsskede av ett

krig. Mycket på grund av Sveriges hemliga Natosamarbete. Sovjet litade helt enkelt inte på svensk neutralitet. Svenska hamnar, militärbaser och andra strategiskt viktiga mål skulle slå ut i ett första kärnvapenangriff.

Det bekymrade givetvis Olof Palme. Hans hårt drivna linje om att göra Östersjön till en kärnvapenfri zon och att få bort Natos kärnvapenubåtar därifrån var ett hedervärt försök att dra Sverige ut ur det kalla kriget.

Han tillät heller inte att NATO skulle få placera fast avlyssningsutrustning i svenska vatten, så kallade SOSUS anläggningar eller utgruppering av Natoubåtar i den svenska skärgården i ett gryningsskede av ett möjligt tredje världskrig.

Det var givetvis ett stort avbräck i Natos försvar av Europas norra flank och som av analytiker bedömdes förskjuta den europeiska maktbalansen i tydlig sovjetiskt favör. Olof Palme blev en säkerhetsrisk.”

Om Olof Palme levte idag, då skulle han säkerligen ha motsatt sig att Sverige görs till ett ”värdland” åt NATO.

Vad är det för tankegångar, som ligger bakom den svenska NATO-anslutningen?

Jag tänker på ett uttalande av moderatpolitikern Cecilia Widegren i samband med höjda svenska försvarsanslag: *”Vi kan inte acceptera att Europas gränser förändras genom aggression”.*

Hon syftade därvid på Rysslands återtagande av Krimhalvön ([med massivt stöd av befolkningen där](#)).

Hur var då Widegrens logik?

- Skulle det hela ses som ett sätt att bestraffa Ryssland?
- Eller var hennes slutsats att det efter Krim-annekteringen finns en risk för att Ryssland ska försöka göra detsamma med t ex Gotland?

Är det ett *isolerat rysk angrepp mot bara Sverige*, som vi har anledning att försöka gardera oss mot?

I så fall kan en NATO-anslutning kanske vara rationell.

Men det verkliga hotet är ju en *storkonflikt*, och då gäller det att inte i onödan göra Sverige till en måltavla för ryska angrepp.

Framförallt gäller det att *motverka utbrottet* av en storkonflikt, av ett krig mellan NATO och Ryssland – som ofrånkomligen snabbt skulle trappas upp till ett kärnvapenkrig.

Metoden att undvika krig är inte sanktioner och ökad spänning, mer hot och mer rustningar. Säkerhet kan vi bara uppnå tillsammans, genom konstruktivt samarbete och gemensamma ansträngningar.

Förtroendeskapande åtgärder, som kan skingra misstron och nedmontera fiendebilder.

Olof Palmes ord är där värda att hålla i minnet:

"Det går inte att hoppas på seger i ett kärnvapenkrig, motståndarna skulle förenas endast i lidanden och förstörelse. De kan överleva bara tillsammans. De måste uppnå säkerhet inte mot motståndaren utan tillsammans med honom."

Läs mer

8 dagar: [NATO-anslutningen](#)

Fria Tider: [Sluta demonisera Ryssland!](#)

JM: [En stjärnas födelse](#)

JM: [Svenskt försvar](#)

JM: [Efter Palme](#)

[Utländsk militär övar i Sverige](#)

http://www.svd.se/nyheter/inrikes/annu-ett-beslut-om-fordjupat-samarbete-mellan-nato-och-sverige_3875180.svd

http://www.riksdagen.se/sv/Dokument-Lagar/Forslag/Motioner/Karnvapenfri-zon-i-Norden_H002U213/?text=true

<http://www.jallai.se/2012/12/palme-stoppade-nato-nato-stoppade-palme/>

<http://journals.lub.lu.se/index.php/st/article/viewFile/3240/2810>

<http://www.bergrum.se/sverige/gemensamt/hemligt/nato-forberedelser.php>

<http://www.friatider.se/h-r-var-nato-p-att-kriga-mot-svenskar>

<http://www.friatider.se/sverige-i-gigantisk-nato-vning>

Wordpress, Jan Milld, 2014-09-23
[Kärnvapenfritt Sverige?](#)

Promemoria
2019-05-14
UD2019/00979/NIS

Utrikesdepartementet
Enheten för nedrustning och icke-spridning

Synpunkter från andra organisationer på utredningen av konsekvenserna av ett svenskt tillträde till konventionen om förbud mot kärnvapen

<https://outlook.live.com/mail/deeplink?version=2019081203.18&popoutv2=1>

Remissförfarandet för utredningen av konsekvenserna av ett svenskt tillträde till konventionen om förbud mot kärnvapen lämnade öppet för andra organisationer, utöver de 19 remissinstanserna, att inkomma med synpunkter.

Totalt har 39 andra organisationer inkommit med synpunkter till Utrikesdepartementet. I denna sammanställning presenteras respektive organisations inlägga i sin helhet i bokstavsordning:

Amnesty International Sverige
Daladistriktet av FN-förbundet och Falu FN-förening
Demokrati utan gränser
Equmeniakyrkan
Folket i Bild/kulturfront
Folkkampanjen mot kärnkraft–kärnvapen
Folkkampanjen mot kärnkraft-kärnvapen och Kvinnor för fred i Sundsvall
Fredsrorelsen på Orust
Frivärld
Gotlands fredsgrupp
Greenpeace International
Gröna Eldsjälar
Gröna Kvinnor
Harvard Law School International Human Rights Clinic
Hälsingegruppen för Kvinnor för fred och Folkkampanjen mot kärnkraft och kärnvapen
International Campaign to Abolish Nuclear Weapons
International Committee of the Red Cross
International Federation of Medical Students' Associations Sweden
Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet, Stockholmskretsen
Iraksolidaritet
Kronoberg för fred och alliansfrihet
Kvinnor för fred
Kvinnor för fred i Stockholm
Kväkarna, Vännernas samfund i Sverige
Nej till Nato Helsingborg
Olof Palmes Internationella Center, Olof Palmes Minnesfond, Sveriges

Socialdemokratiska Ungdomsförbund,
Socialdemokratiska
Studentförbundet, Sveriges Socialdemokratiska Kvinnoförbund,
Socialdemokrater för tro och solidaritet och HBT-Socialdemokrater Sverige
PAX
PeaceQuest International
Projekt Framtid
Riksföreningen Nej till Nato
Studsvik Nuclear AB
Svenska Kvinnors Vänsterförbund
Svenska präster och pastorer mot kärnvapen
Svenska Pugwash
Sveriges Fredsråd
Sveriges Kristna Råd
Uppsala missionsförsamling
Westinghouse Electric Sweden AB
Älvsborgs socialdemokratiska förening

Utrikesdepartementet- ud.remissvar@regeringskansliet.se
Kopia: martin.rahm@gov.se, ud-nis@gov.se
Diarienummer: UD2019/00979/NIS

Yttrande från Amnesty International Sverige rörande Utredning av konsekvenserna av ett svenskt tillträde till konventionen om ett förbud mot kärnvapen

2019-14-26

Inledning

Amnesty International är en av världens största människorättsorganisationer. Vårt arbete baseras på det universella regelverket om mänskliga rättigheter, vilket grundar sig i principen om alla människors lika värde. Vi arbetar för att dessa rättigheter ska gälla alla, alltid.

Amnesty International motsätter sig användning, ägande, tillverkning och överföringar av kärnvapen för alla stater, inklusive de fem permanenta medlemmarna i FN:s säkerhetsråd och andra kärnvapenstater. Organisationen uppmanar alla stater att underteckna och ratificera FN:s konvention om ett förbud mot kärnvapen.

Amnestys synpunkter i förhållande till utredningen

Kärnvapen är de mest destruktiva, inhumana och urskillningslösa vapen som någonsin skapats. De är ett oacceptabelt direkt hot mot världens civilbefolkning då dess hela syfte är att utplåna hela städer och alla som lever där. Förutom de personer som dör omedelbart vid nedslag kommer ytterligare tusentals antingen avlida av eller insjukna i relaterade skador och sjukdomar, inklusive ofödda barn och

kommande generationer. Användning av kärnvapen kan få konsekvenser för hela planetens överlevnad.

Tre konferenser om kärnvapen arrangerades 2013–2014 inom det så kallade Humanitära initiativet med deltagande av stater, FN, humanitära organisationer och kärnvapenexperter. En av slutsatserna var att ingen kan tillhandahålla det humanitära bistånd som skulle krävas om kärnvapen används idag.

Mot denna bakgrund saknar vi en fördjupning i utredningen om de humanitära och miljö- och klimatomfattiga konsekvenserna av användning av kärnvapen, jämte en grundlig analys av de humanitära konsekvenserna av användande av kärnvapen skulle ha. Frågor om t.ex. exportkontroll, hjälpförbudet och svagt underbyggda resonemang och slutsatser om huruvida en svensk ratifikation av konventionen skulle kunna försvåra eventuella militära samarbeten i framtiden tar opåkallat stort utrymme.

Amnesty anser därför att utredningen leder till en begränsad och felaktig slutsats och inte bör ligga till grund för Sveriges beslut.

Amnesty delar inte heller utredningens syn på konventionen som sådan och dess betydelse för det framtida nedrustningsarbetet. Innan konventionen antogs var kärnvapen de enda massförstörelsevapen som inte omfattades av ett kategoriskt förbud, trots dess katastrofala humanitära konsekvenser. Konventionen fyller därmed det stora tomrum som fanns i folkrätten.

Som i fallen med det internationella arbetet mot personminor, klustervapen och arbetet för att få till stånd FN:s internationella vapenhandelsfördrag kommer länder att ha olika åsikter och viljor. Historien visar dock att förbud för vissa typer av vapen underlättar vägen mot att totalt eliminera dem. Vapen som gjorts olagliga av internationella fördrag förlorar sin legitimitet och sin politiska status. Ovan nämnda exempel visar att det är möjligt att förändra synen och inställningen till vissa typer av vapen. Det är även värt att notera att civilsamhället har varit drivande och delaktiga i dessa processer.

Sverige har historiskt varit en stark röst för nedrustning i FN-sammanhang och låtit sig ledas av humanitära och folkrättsliga principer i detta arbete. Med tanke på att de humanitära och miljömässiga konsekvenserna av kärnvapenanvändning skulle vara både globala och katastrofala anser Amnesty att det är alla länders ansvar att eliminera detta överhängande hot.

Med anledning av detta anser vi att Sverige bör ansluta sig till konventionen och fortsätta vara en stark röst för mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt.

Anna Lindenfors, generalsekreterare
Amnesty International, svenska sektionen
Stockholm, 26 april 2019

